

ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 194 din 12 decembrie 2002
(*republicata*)
privind regimul strainilor in Romania*)

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL I nr. 421 din 5 iunie 2008

*) Republicată în temeiul [art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007](#) privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 347/2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007, dându-se textelor o nouă numerotare.

[Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002](#) a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004 și a mai fost modificată și completată prin:

- [Legea nr. 309/2004](#) privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 1 iulie 2004, abrogată prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005](#) privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 21 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 260/2005](#) ;

- [Legea nr. 482/2004](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002](#) privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 27 noiembrie 2004;

- [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2005](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002](#) privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 25 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 306/2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 31 octombrie 2005;

- [Legea nr. 56/2007](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002](#) privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Domeniul de reglementare

Prezenta ordonanță de urgență constituie cadrul prin care sunt reglementate intrarea, șederea și ieșirea străinilor pe teritoriul României sau de pe teritoriul României, drepturile și obligațiile acestora, precum și măsuri specifice de control al imigrației, în conformitate cu obligațiile asumate de România prin documentele internaționale la care este parte.

ART. 2

Definiții

Pentru scopurile prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) străin - persoana care nu are cetățenia română sau cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European;
- b) apatrid - străinul care nu are cetățenia niciunui stat;
- c) rezident - străinul titular al unui permis de ședere temporară sau al unei cărți de rezidență, acordate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;
- d) rezident permanent - străinul titular al unui permis de ședere permanentă sau al unei cărți de rezidență permanentă, acordate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;
- e) sponsor - străinul cu ședere legală pe teritoriul României, care depune cerere pentru reîntregirea familiei în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;
- f) Centrul Național de Vize - structură specializată în cadrul Direcției generale afaceri consulare din Ministerul Afacerilor Externe, care contribuie la stabilirea și realizarea politicii naționale de vize a României, împreună cu celelalte instituții din administrația publică centrală, potrivit competențelor stabilite prin lege;
- g) viză - autorizația, materializată prin aplicarea unui colant sau a unei ștampile pe un document de trecere a frontierei de stat valabil, care permite străinului supus acestei obligativități să se prezinte la un punct de trecere a frontierei pentru a solicita tranzitul sau șederea temporară pentru o perioadă determinată, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezentul act normativ;
- h) viză de tranzit aeroportuar - autorizația acordată de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, care permite străinului să treacă prin zona internațională de tranzit a unui aeroport român, fără a intra pe teritoriul statului român, cu ocazia unei escale sau a unui transfer între două tronsoane ale unui zbor internațional;
- i) drept de ședere - dreptul acordat străinului de către autoritățile competente, de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă determinată, în condițiile legii;
- j) permis de ședere - documentul de identitate care se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări, în condițiile legii, străinului căruia i se prelungește dreptul de ședere în România sau celui căruia i se acordă dreptul de ședere permanentă, după caz;

k) permis de ședere în scop de muncă - documentul de identitate care se eliberează străinului de către Oficiul Român pentru Imigrări, în condițiile legii, și atestă dreptul de ședere și de muncă pe teritoriul României;

l) căsătorie de conveniență - căsătoria încheiată cu singurul scop de a eluda condițiile de intrare și ședere a străinilor și de a obține dreptul de ședere pe teritoriul României;

m) interviu - discuția purtată de un reprezentant al autorităților române cu persoana care solicită acordarea vizei române sau prelungirea dreptului de ședere în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în scopul obținerii de informații suplimentare cu privire la datele înscrise în cererile formulate, motivele deplasării și șederii în România și veridicitatea documentelor prezentate;

n) ofițer de interviu - lucrătorul din cadrul Oficiului Român pentru Imigrări, cu atribuții în constatarea existenței elementelor căsătoriei de conveniență;

o) cercetător - străinul, titular al unei diplome de absolvire a unor studii superioare de natură să îi permită accesul la programe de doctorat și care este acceptat de o unitate de cercetare-dezvoltare să desfășoare activități de cercetare științifică în cadrul unui proiect.

ART. 3

Drepturile străinilor

(1) Străinii care locuiesc legal în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care România este parte.

(2) Străinii aflați legal în România se pot deplasa liber și își pot stabili reședința sau, după caz, domiciliul oriunde pe teritoriul României.

(3) Străinii care locuiesc legal în România și părăsesc temporar teritoriul statului român au dreptul de a reîntra pe toată durata valabilității permisului de ședere.

(4) Pot beneficia de măsuri de protecție socială din partea statului, în aceleași condiții ca și cetățenii români, numai străinii cu reședința sau domiciliul în România.

(5) Străinii cărora li s-a eliberat un document de către Oficiul Român pentru Imigrări au dreptul de a verifica datele personale înscrise în acesta și, când este cazul, să solicite corectarea sau eliminarea unor date care nu corespund realității.

(6) Străinii cuprinși în învățământul de toate gradele au acces, fără restricții, la activitățile școlare și de instruire în societate.

ART. 4

Obligațiile străinilor

(1) Pe timpul șederii în România străinii sunt obligați să respecte legislația română.

(2) Străinii nu pot organiza pe teritoriul României partide politice ori alte organizații sau grupări similare acestora și nici nu pot face parte din acestea, nu pot ocupa funcții și demnități publice și nu pot iniția, organiza sau participa la

manifestații ori întruniri care aduc atingere ordinii publice sau siguranței naționale.

(3) Străinii nu pot finanța partide, organizații, grupări sau manifestații ori întruniri dintre cele prevăzute la alin. (2).

(4) Străinii aflați pe teritoriul României sunt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de a intra și, după caz, de a rămâne pe teritoriul României, să nu rămână pe teritoriul României peste perioada pentru care li s-a aprobat șederea, precum și să depună toate diligențele necesare pentru a ieși din România până la expirarea acestei perioade.

(5) Străinii care intră pe teritoriul statului român sau care ies de pe acesta au obligația de a se supune controlului pentru trecerea frontierei de stat, potrivit legii.

(6) Străinii aflați pe teritoriul României au obligația de a se supune, în condițiile legii, controlului organelor de poliție și al celorlalte autorități publice competente în acest sens.

ART. 5

Politica în domeniul imigrației

(1) Anual, prin hotărâre a Guvernului, se stabilesc:

a) numărul autorizațiilor de muncă ce pot fi eliberate străinilor, conform prevederilor legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României;

b) quantumul alocațiilor necesare pentru hrănirea, întreținerea și cazarea în centre, precum și al celor pentru asistență medicală și spitalizare;

c) quantumul sumelor reprezentând mijloacele corespunzătoare atât pentru întreținerea pe perioada șederii, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către alt stat, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c).

(2) Guvernul poate stabili, prin hotărâre, ori de câte ori este cazul, introducerea ori suspendarea unor facilități pe termen scurt, la acordarea dreptului de a intra sau, după caz, la prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României, pentru anumite categorii de străini, precum și perioadele pentru care se acordă, respectiv se suspendă aceste facilități. Pe termen lung, Guvernul stabilește strategia națională în domeniul imigrației.

(3) Guvernul României, prin instituțiile abilitate, transmite Comisiei Europene și guvernelor celorlalte state membre în timp util și nu mai târziu de momentul în care sunt făcute publice, informații privind:

a) proiectele de acte normative care propun măsuri cu privire la lucrătorii din state terțe și membrii lor de familie, în ceea ce privește intrarea, șederea și angajarea în muncă, precum și realizarea egalității de tratament în condițiile de viață și de muncă, drepturile salariale și alte drepturi economice, promovarea integrării în forța de muncă autohtonă și în societate și returnarea voluntară în țara de origine a unor astfel de persoane;

b) proiecte de acorduri cu privire la subiectele prevăzute la lit. a), precum și proiectele de acorduri de cooperare pe care intenționează să le negocieze sau să le renegocieze cu state

terțe, când aceste acorduri conțin prevederi referitoare la subiectele menționate la lit. a);

c) proiecte de acorduri privind condițiile de ședere și angajare în muncă a propriilor cetățeni care lucrează în state terțe și a membrilor de familie ai acestora, pe care intenționează să le negocieze sau să le renegocieze cu statele respective.

(4) Guvernul României transmite Comisiei Europene și guvernelor celorlalte state membre textele actelor normative în vigoare, precum și textele acordurilor încheiate cu state terțe, care reglementează subiectele menționate la alin. (3) lit. a).

CAP. II

Dispoziții generale privind intrarea, șederea și ieșirea străinilor

SECȚIUNEA 1

Intrarea străinilor pe teritoriul României

ART. 6

Condiții cu privire la intrarea străinilor

(1) Intrarea pe teritoriul României poate fi permisă străinilor care îndeplinesc următoarele condiții:

a) posedă un document valabil de trecere a frontierei de stat, care este acceptat de statul român;

b) posedă viza română acordată în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sau, după caz, posedă permis de ședere valabil, dacă prin înțelegeri internaționale nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, documente care justifică scopul și condițiile șederii lor și care fac dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținere pe perioada șederii, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanții că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinație sau că vor părăsi teritoriul României, în cazul străinilor aflați în tranzit;

e) nu sunt incluși în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interzicerii intrării în România sau care au fost declarați indezirabili;

f) nu au încălcat anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau, după caz, la intrarea pe teritoriul României ori nu au încercat să treacă frontiera României cu documente false;

g) pe numele lor nu au fost introduse alerte în Sistemul Informatic Schengen în scopul refuzării intrării;

h) nu prezintă un pericol pentru apărarea și siguranța națională, ordinea, sănătatea ori morală publică.

(2) Cetățenilor străini - membri de familie ai cetățenilor români, precum și străinilor titulari ai unui drept de ședere permanentă pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene li

se permite intrarea pe teritoriul României fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. c) și d).

(3) Străinilor care staționează în zonele de tranzit internațional ale aeroporturilor, în zonele de tranzit la frontiera de stat sau în centrele de cazare care au regimul zonei de tranzit ori pe navele sau ambarcațiunile ancorate în porturi maritime și fluviale nu li se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la condițiile de intrare și de ședere a străinilor pe teritoriul României.

(4) Intrarea străinilor pe teritoriul României se poate face prin orice punct de trecere a frontierei de stat deschis traficului internațional de persoane.

(5) Trecerea frontierei de stat române de către străini se poate face și prin alte locuri, în condițiile stabilite prin acorduri și înțelegeri între România și alte state.

ART. 7

Obligațiile transportatorilor

(1) Este interzisă aducerea în România de către companiile de transport a străinilor care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b).

(2) În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (1), compania de transport respectivă este obligată să asigure transportul imediat al străinilor în cauză la locul de îmbarcare sau într-un alt loc pe care străinii îl acceptă și unde sunt acceptați. Dacă acest lucru nu este posibil, transportatorul este obligat să asigure cheltuielile privind cazarea și întreținerea, precum și toate celelalte cheltuieli determinate de îndepărtarea de pe teritoriul României, denumită în continuare îndepărtare.

(3) Obligațiile prevăzute la alin. (2) sunt aplicabile și companiilor de transport cu care sosesc în România străinii aflați în tranzit, dacă:

a) transportatorul care urmează să-i preia pentru a-i duce în țara de destinație refuză să-i îmbarce;

b) autoritățile statului de destinație nu permit intrarea străinilor și îi returnează în România.

ART. 8

Nepermiterea intrării în România

(1) Străinilor li se refuză intrarea pe teritoriul statului român dacă:

a) nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1);

b) sunt semnalați de organizații internaționale la care România este parte, precum și de instituții specializate în combaterea terorismului că finanțează, pregătesc, sprijină în orice mod sau comit acte de terorism;

c) există indicii că fac parte din grupuri infracționale organizate cu caracter transnațional sau că sprijină în orice mod activitatea acestor grupuri;

d) există motive serioase să se considere că au săvârșit sau au participat la săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii ori a unor crime de război sau crime contra umanității, prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Organele poliției de frontieră pot refuza intrarea străinilor pe teritoriul statului român și în următoarele situații:

a) au săvârșit infracțiuni pe perioada altor șederi în România ori în străinătate împotriva statului sau a unui cetățean român;

b) au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini;

c) suferă de maladii care pot pune în pericol grav sănătatea publică, stabilite prin ordin al ministrului sănătății publice.

(3) Organele și instituțiile care dețin date și informații cu privire la existența unor situații de natura celor prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația să informeze Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Oficiul Român pentru Imigrări sau formațiunile teritoriale ale acestora.

(4) Măsura nepermitterii intrării în România se motivează de organele poliției de frontieră și se comunică imediat persoanei în cauză și Direcției generale afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

ART. 9

Obligațiile străinului

(1) Străinul căruia i-a fost refuzată intrarea în România este obligat să părăsească imediat punctul de trecere a frontierei de stat către țara de origine sau orice altă destinație pe care o dorește, cu excepția teritoriului României.

(2) În cazul în care părăsirea imediată a punctului de trecere a frontierei de stat de către străinul prevăzut la alin. (1) nu este posibilă, organele poliției de frontieră pot lua măsura cazării acestuia într-un spațiu sau loc amenajat în acest scop în zona de tranzit, pus la dispoziție de administratorul punctului de trecere a frontierei, până la încetarea motivelor care fac imposibilă plecarea acestuia, dar nu mai mult de 24 de ore de la data cazării.

ART. 10

Documente de trecere a frontierei de stat acceptate de statul român

(1) Următoarele documente de trecere a frontierei de stat sunt acceptate de România, cu condiția ca acestea să ateste identitatea și cetățenia sau, după caz, calitatea de apatrid a deținătorului:

a) pașapoartele, titlurile de voiaj, carnetele de marinar sau alte documente similare eliberate, la standardele cerute de practica internațională, de către statele, teritoriile sau entitățile internaționale recunoscute de România;

b) cartea de identitate sau alte documente similare, pe bază de reciprocitate sau unilateral, pentru cetățenii aparținând statelor stabilite prin hotărâre a Guvernului României;

c) documentele de călătorie ale refugiaților, eliberate în baza Convenției de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților, și documentele de călătorie eliberate străinilor cărora li s-a acordat protecție umanitară condiționată;

d) documentele de călătorie ale apatrizilor, eliberate de

statele în care aceștia își au domiciliul.

(2) Străinii incluși într-un document de trecere a frontierei de stat aparținând altei persoane pot intra sau ieși în/din România numai împreună cu titularul acestuia.

(3) Străinii pot intra și ieși în/din România și pe baza unui pașaport colectiv, numai în grup, cu condiția ca fiecare membru al grupului să posede un document individual care atestă identitatea și în care este aplicată fotografia titularului, iar conducătorul grupului să fie în posesia unui document individual de trecere a frontierei de stat.

(4) Elevii care sunt rezidenți într-un stat membru al Uniunii Europene, care călătoresc sau tranzitează teritoriul României în cadrul unei excursii școlare, pot intra și ieși în/din România și pe baza listei de participanți la care face referire art. 26 alin. (3) lit. b), emisă în conformitate cu Decizia Consiliului nr. 94/795/JHA cu privire la o acțiune comună adoptată de Consiliu în baza articolului K.3.2.b al Tratatului asupra Uniunii Europene, referitoare la facilitățile de călătorie pentru elevii din țările terțe care au rezidență într-un stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 327 din 19 decembrie 1994, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) lista de participanți să includă o fotografie recentă pentru fiecare participant care nu posedă un document individual în care este aplicată fotografia titularului;

b) autoritatea responsabilă din statul membru să confirme statutul de rezident al străinilor incluși pe lista de participanți și autenticitatea datelor prezentate în acest document;

c) statul membru în care elevii au reședința să informeze statul român cu privire la excursie și lista de participanți pe care o dorește a fi recunoscută ca document de călătorie pentru trecerea frontierei de stat române.

(5) La propunerea Ministerului Afacerilor Externe și a Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Guvernul va da publicității lista cuprinzând documentele de trecere a frontierei de stat acceptate de statul român pentru intrarea în țară, emise de statele sau entitățile internaționale recunoscute de România.

(6) Din considerente umanitare sau în aplicarea unor acorduri ori înțelegeri internaționale la care România este parte, Guvernul României poate aproba, prin hotărâre, și alte documente pe baza cărora se poate permite intrarea pe teritoriul României.

SECȚIUNEA a 2-a

Șederea străinilor în România

ART. 11

Dispoziții generale privind șederea străinilor

(1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.

(2) În cazul în care prin convențiile internaționale sau actele normative prin care se desființează unilateral regimul de vize nu este prevăzută perioada pentru care vizele sunt desființate, străinilor care nu au obligația obținerii vizei pentru a intra în România li se permite accesul pe teritoriul statului român și pot să rămână până la 90 de zile, în decurs de 6 luni, începând cu ziua primei intrări în țară.

ART. 12

Condiții cu privire la găzduirea străinilor

(1) Străinul intrat legal pe teritoriul României are obligația să anunțe despre aceasta organul de poliție competent teritorial, în termen de 3 zile de la data intrării. Fac excepție cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, precum și ale Spațiului Economic European.

(2) În situația cazării în hoteluri sau în alte amenajări turistice, străinul va îndeplini formalitățile de luare în evidență la administrația locului respectiv care, în termen de 24 de ore, va comunica datele necesare organului de poliție competent teritorial.

ART. 13

Informarea autorităților cu privire la schimbările intervenite în situația străinului

(1) Pe durata șederii în România străinii sunt obligați să declare la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări, care le-a acordat dreptul de ședere, următoarele:

a) orice modificare intervenită în situația personală, în special schimbarea cetățeniei, încheierea, desfacerea sau anularea căsătoriei, nașterea unui copil, decesul unui membru de familie aflat pe teritoriul României;

b) orice modificare intervenită în legătură cu angajarea sa în muncă;

c) pierderea, prelungirea valabilității sau schimbarea documentului de trecere a frontierei de stat.

(2) Străinul care își schimbă domiciliul sau reședința este obligat ca, în termen de 15 zile de la data mutării la noua adresă, să se prezinte la formațiunea Oficiului Român pentru Imigrări competentă teritorial, pentru luarea în evidență și efectuarea mențiunilor corespunzătoare în documentul de identitate.

(3) Furtul sau pierderea documentelor de trecere a frontierei de stat va fi declarată organului de poliție competent teritorial.

(4) Declarațiile prevăzute la alin. (1) se fac în termen de 30 de zile, iar cele prevăzute la alin. (3), în termen de 48 de ore.

SECȚIUNEA a 3-a

Ieșirea străinilor de pe teritoriul României

ART. 14

Ieșirea străinilor

(1) În cazul în care străinul nu mai este în posesia

documentului de trecere a frontierei de stat în baza căruia a intrat în țară, acesta trebuie să prezinte la ieșirea din România un nou document valabil de trecere a frontierei de stat.

(2) Ieșirea din țară a străinilor care au cetățenia mai multor state se face pe baza documentului de trecere a frontierei de stat cu care au intrat. În cazuri deosebite, organele poliției de frontieră pot permite ieșirea din țară și în baza documentului care atestă o altă cetățenie.

ART. 15

Nepermiterea ieșirii

(1) Străinului nu i se permite ieșirea din țară în următoarele situații:

a) este învinuit sau inculpat într-o cauză penală și magistratul dispune instituirea măsurii interdicției de părăsire a localității sau a țării;

b) a fost condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și are de executat o pedeapsă privativă de libertate.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) măsura de a nu permite ieșirea de pe teritoriul României va fi luată de organul competent din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative numai în baza solicitării scrise a procurorului, a instanțelor judecătorești și a organelor prevăzute de lege care au atribuții de punere în executare a pedepsei închisorii.

(3) În toate situațiile se vor preciza motivele pentru care se solicită măsura și, după caz, vor fi prezentate documentele doveditoare.

(4) Nepermiterea ieșirii din țară se realizează prin:

a) instituirea consemnului nominal în sistemul de evidență a traficului la frontiera de stat, de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră;

b) aplicarea în documentele de trecere a frontierei de stat a ștampilei cu simbolul "C" de către Oficiul Român pentru Imigrări și formațiunile sale teritoriale.

ART. 16

Încetarea măsurii de nepermitere a ieșirii

(1) Revocarea măsurii se va face prin anularea consemnului nominal sau prin aplicarea ștampilei cu simbolul "L" în documentul de trecere a frontierei de stat, la solicitarea scrisă a autorității publice căreia îi revine o astfel de competență potrivit legii, pentru cazurile prevăzute la art. 15 alin. (1).

(2) Măsura de nepermitere a ieșirii încetează de drept dacă străinul aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 dovedește, cu documente emise de autoritățile competente, potrivit legii, organului abilitat din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative că:

a) s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală ori s-a dispus încetarea urmăririi penale, a fost achitat sau s-a dispus încetarea procesului penal;

b) a executat pedeapsa, a fost grațiat, beneficiază de amnistie sau a fost condamnat, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

CAP. III

Regimul acordării vizelor

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 17

Forma și conținutul vizei

Forma, conținutul și elementele de securizare ale vizei se aprobă prin hotărâre a Guvernului României, la propunerea Ministerului Afacerilor Externe cu consultarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și în conformitate cu standardele Uniunii Europene în domeniu.

ART. 18

Limitele drepturilor conferite de viză

(1) Viza dă dreptul titularului de a intra pe teritoriul României numai în situația în care, în momentul prezentării acestuia în punctul de trecere a frontierei de stat, se constată de către organele Poliției de Frontieră Române că nu există vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării în România, prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2).

(2) Dreptul de ședere acordat prin viză se poate exercita numai în perioada de valabilitate a vizei.

ART. 19

Exceptarea de la regimul obligativității vizelor

(1) Sunt exceptați de la obligativitatea vizelor cetățenii statelor cu care România a încheiat acorduri în acest sens, în condițiile și pentru perioadele de ședere stabilite prin aceste acorduri.

(2) Străinii piloți de aeronave și ceilalți membri ai echipajului, titulari ai unei licențe de zbor sau ai unui certificat de echipaj, prevăzute la anexa nr. 9 la Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, sunt scutiți de obligativitatea de a avea pașaport și de a avea viză numai în situațiile în care se află în exercițiul funcției și:

- a) nu părăsesc aeroportul de escală;
- b) nu părăsesc aeroportul de destinație;
- c) nu părăsesc teritoriul orașului situat în apropierea aeroportului;
- d) nu părăsesc aeroportul decât pentru a merge la un alt aeroport românesc.

(3) Guvernul poate stabili, prin hotărâre, exceptarea unilaterală a unor categorii de străini de la obligativitatea vizelor.

SECȚIUNEA a 2-a

Tipuri de vize

ART. 20

Tipuri de vize

În funcție de scopurile pentru care se acordă, vizele pot fi:

- a) viza de tranzit aeroportuar, identificată prin simbolul A;
- b) viza de tranzit, identificată prin simbolul B;
- c) viza de scurtă ședere, identificată prin simbolul C;
- d) viza de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată:
 - (i) desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE;
 - (ii) desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP;
 - (iii) desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC;
 - (iv) angajare în muncă, identificată prin simbolul D/AM;
 - (v) studii, identificată prin simbolul D/SD;
 - (vi) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF;
 - (vii) activități religioase sau umanitare, identificată prin simbolul D/RU;
 - (viii) activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS;
 - (ix) viza diplomatică și viza de serviciu, identificată prin simbolul DS;
 - (x) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS.

ART. 21

Viza de tranzit aeroportuar

Viza de tranzit aeroportuar este obligatorie pentru cetățenii statelor cuprinse în lista stabilită în anexa nr. 3 la Instrucțiunile consulare comune adoptate prin decizie a Consiliului Uniunii Europene sau în baza deciziilor Consiliului Uniunii Europene. Același regim se aplică și străinilor care, fără a fi cetățeni ai acestor state, sunt în posesia unui document de trecere a frontierei de stat, eliberat de autoritățile statelor respective.

ART. 22

Viza de tranzit

Viza de tranzit este viza care permite unui străin să tranziteze teritoriul României. Viza de tranzit poate fi eliberată pentru unul, două sau mai multe tranzituri, fără ca durata fiecărui tranzit să depășească 5 zile.

ART. 23

Viza de scurtă ședere

(1) Viza de scurtă ședere este viza care permite străinilor să solicite intrarea pe teritoriul României, pentru alte motive decât imigrarea, în vederea unei șederi neîntrerupte sau a mai multor șederi a căror durată să nu depășească 90 de zile, în decurs de 6 luni de la data primei intrări. Acest tip de viză poate fi eliberat cu una sau mai multe intrări.

(2) În situația în care data intrării pe teritoriul României nu poate fi stabilită pe baza mențiunilor din documentul de călătorie al străinului, Oficiul Român pentru Imigrări procedează potrivit prevederilor art. 11 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 562/2006 privind crearea unui cod

comunitar asupra regulilor ce stau la baza liberei circulații a persoanelor peste frontiere (Codul frontierei Schengen), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L105 din 13 aprilie 2006.

(3) În cazul străinilor care călătoresc în mod frecvent în România, pentru relații de afaceri-cooperare, la solicitarea autorităților administrative centrale sau a societăților comerciale cu mare capacitate economico-financiară, viza de scurtă ședere cu intrări multiple poate fi acordată și pe o perioadă de un an și, în mod excepțional, pe o perioadă de până la 5 ani. Și în aceste situații durata șederii nu poate depăși 90 de zile în decurs de 6 luni.

(4) Viza de scurtă ședere se acordă pentru următoarele scopuri:

a) misiune - străinilor care, pentru rațiuni ce țin de funcția lor politică, administrativă sau de utilitate publică, trebuie să se deplaseze în România. Acest tip de viză se eliberează străinilor care îndeplinesc funcții în cadrul guvernelor, administrațiilor publice sau organizațiilor internaționale, precum și pentru cei care, prin scopul șederii lor în România, prezintă interes pentru relațiile dintre statul român și statul de apartenență. Acest tip de viză se poate elibera și membrilor de familie care îi însoțesc pe aceștia;

b) turism - pentru străinul care urmează să călătorească în România pentru motive turistice;

c) vizită - pentru străinul care intenționează să se deplaseze în România în vizită la cetățeni români sau străini posesori ai unui permis de ședere valabil;

d) afaceri - pentru străinul care intenționează să călătorească în România în scopuri economice sau comerciale, pentru contracte ori tratative, pentru învățarea sau verificarea folosirii și funcționării bunurilor achiziționate ori vândute în cadrul contractelor comerciale și de cooperare industrială, precum și pentru străinul care este sau urmează să devină asociat ori acționar al unei societăți comerciale din România;

e) transport - pentru străinul care urmează să călătorească pentru perioade scurte, în scopul desfășurării unor activități profesionale legate de transportul de mărfuri sau de persoane;

f) activități sportive - pentru străinul care urmează să intre în România pe o durată limitată în vederea participării la competiții sportive;

g) activități culturale, științifice, umanitare, tratament medical de scurtă durată sau alte activități care nu contravin legilor române - în condițiile justificării prezenței în România.

(5) Dreptul de ședere pe teritoriul României, conferit străinului prin viza de scurtă ședere, nu poate fi prelungit.

ART. 24

Viza de lungă ședere

(1) Viza de lungă ședere se acordă străinilor, la cerere, pe o perioadă de 90 de zile, cu una sau mai multe călătorii, pentru următoarele scopuri:

a) desfășurarea de activități economice - străinilor care

urmează să desfășoare activități economice în mod independent sau în cadrul unor asociații familiale, în condițiile legii privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice;

b) desfășurarea de activități profesionale - străinilor care au dreptul de a exercita în mod individual profesii pe teritoriul României în baza unor legi speciale;

c) desfășurarea de activități comerciale - străinilor care sunt sau urmează să devină acționari sau asociați cu atribuții de conducere și administrare a unor societăți comerciale din România;

d) angajare în muncă - străinilor care urmează să intre în România în vederea încadrării în muncă. Viza acordată în acest scop se va elibera și sportivilor care urmează să evolueze în cadrul unor cluburi sau echipe din România, în baza unui contract individual de muncă sau a unei convenții civile în condițiile legii;

e) studii - străinilor care urmează să intre în România pentru a urma cursuri în învățământul preuniversitar, universitar sau postuniversitar, după caz, ori pentru obținerea unor titluri științifice în cadrul instituțiilor de stat sau particulare acreditate, potrivit legii;

f) reîntregirea familiei - străinilor care urmează să intre în România în scopul redobândirii unității familiale;

g) activități religioase sau umanitare - străinilor care urmează să intre în România pentru a desfășura activități în domeniul cultelor recunoscute, la cererea acestora, sau în scop umanitar;

h) activități de cercetare științifică - străinilor care urmează să intre în România pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică.

i) alte scopuri.

(2) Viza de lungă ședere permite străinilor intrați pe teritoriul României să solicite prelungirea dreptului de ședere temporară și să obțină un permis de ședere.

ART. 25

Viza diplomatică și viza de serviciu

(1) Viza diplomatică și viza de serviciu permit intrarea în România, pentru o ședere, de regulă, de lungă durată, străinilor titulari ai unui pașaport diplomatic, respectiv de serviciu, care urmează să îndeplinească o funcție oficială ca membri ai unei reprezentanțe diplomatice sau ai unui oficiu consular al statului de apartenență în România.

(2) Aceste tipuri de vize se eliberează titularilor de pașapoarte diplomatice, respectiv de serviciu sau asimilate acestora, la solicitarea Ministerului Afacerilor Externe al statului trimitător sau a unei reprezentanțe diplomatice ori consulare a acestuia, precum și membrilor de familie, împreună cu care titularul locuiește, și sunt valabile pe perioada misiunii sau în conformitate cu înțelegerile bilaterale la care România este parte.

ART. 26

Viza colectivă

(1) Viza colectivă este o viză de tranzit sau de scurtă ședere acordată în scop turistic și pentru o perioadă care să nu depășească 30 de zile, eliberată unui grup de străini, constituit anterior solicitării, cu condiția ca membrii acestuia să intre, să rămână și să părăsească teritoriul României în grup.

(2) Acest tip de viză este eliberat pentru grupuri compuse dintr-un număr de minimum 5 și maximum 50 de persoane. Conducătorul grupului trebuie să dispună de un pașaport individual și, după caz, de o viză individuală.

(3) În cazul unor grupuri organizate de elevi care sunt cetățeni ai unor state pentru care există obligativitatea vizei și sunt rezidenți într-un stat membru al Uniunii Europene, care călătoresc în România, în cadrul unor excursii școlare sau se află în tranzit, se poate permite intrarea fără viză, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) grupul să fie însoțit de un cadru didactic din partea școlii care organizează excursia;
- b) să existe o listă oficială a participanților după care aceștia să poată fi identificați;
- c) participanții să fie în posesia unor documente valabile de trecere a frontierei de stat.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții generale de acordare a vizelor

ART. 27

Acordarea vizei române

(1) Viza română poate fi acordată străinilor, la cerere, în condițiile și pentru scopurile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Viza română se acordă numai dacă:

- a) sunt îndeplinite condițiile cu privire la intrarea în România, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), c)-h);
- b) nu există vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării pe teritoriul României, prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)-d);
- c) pe numele străinului nu a fost introdusă alertă privind refuzul eliberării vizei în Sistemul informatic integrat pe probleme de migrație, azil și vize;
- d) pe numele străinului nu au fost primite semnalări privind nepermiterea intrării din partea reprezentanților statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European, precum și ai statelor părți la Acordul privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnat la Schengen la 14 iunie 1985, denumit în continuare Acordul Schengen, în cadrul cooperării consulare;
- e) nu există motive să se considere că viza este solicitată în scopul migrării ilegale;
- f) străinul nu a fost condamnat definitiv pentru infracțiuni săvârșite în străinătate, incompatibile cu scopul pentru care solicită acordarea vizei;
- g) sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute în prezenta

secțiune, precum și condițiile speciale de acordare a vizei în funcție de scopul pentru care este solicitată.

ART. 28

Condiții cu privire la valabilitatea documentelor de călătorie

(1) Valabilitatea documentului de călătorie în care urmează să fie aplicată viza trebuie să depășească valabilitatea vizei solicitate cu cel puțin 3 luni.

(2) Pe cale de excepție, pentru motive de urgență, cu caracter umanitar sau de interes național ori în virtutea unor obligații internaționale asumate de România, pot fi acordate vize și străinilor care se află în posesia unor documente de trecere a frontierei de stat, a căror valabilitate este mai mică decât cea prevăzută la alin. (1), cu condiția ca durata de valabilitate a vizei să nu o depășească pe cea a documentului.

ART. 29

Condiții cu privire la solicitarea vizei

(1) Cererea de acordare a vizei trebuie să fie însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, valabil potrivit art. 28, în care să poată fi aplicată viza, de documente care să justifice scopul și condițiile călătoriei, precum și de dovada că posedă mijloace de întreținere pe timpul șederii în România și pentru a părăsi teritoriul României.

(2) Pot fi acceptate ca dovadă a mijloacelor de întreținere sumele de bani în valută convertibilă, cecuri de călătorie, carnete de cec asupra unui cont în devize, cărți de credit cu extrasul de cont pentru acestea, emis cu cel mult două zile înaintea solicitării vizei, sau orice alte mijloace care dovedesc existența resurselor financiare corespunzătoare.

(3) La depunerea cererii de acordare a vizei române, solicitantul este, de regulă, chemat la interviu.

(4) Cererea de acordare a vizei de intrare în România nu se preia în următoarele cazuri:

- a) nu este însoțită de documentele prevăzute la alin. (1);
- b) în urma interviului nu s-a demonstrat buna-credință a solicitantului sau a rezultat că străinul nu îndeplinește condițiile generale și speciale pentru acordarea vizei române prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(5) La solicitarea vizei de intrare în România străinii trebuie să se prezinte personal la autoritățile competente să acorde viza.

(6) Pot face excepție de la prevederile alin. (3) și (5) personalitățile marcante ale vieții sociale, culturale, politice sau economice ori cazurile în care străinii trebuie să parcurgă o distanță foarte mare pentru a se prezenta la misiunea diplomatică sau la oficiul consular și numai dacă nu există niciun dubiu cu privire la buna-credință a solicitantului, precum și în cazul unor grupuri organizate, când un organism recunoscut și demn de încredere răspunde de buna-credință a solicitanților.

ART. 30

Organele competente să acorde viza română

- (1) Viza română se acordă de către misiunile diplomatice și

oficiile consulare ale României.

(2) Lista statelor ai căror cetățeni au nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul României este cea prevăzută în anexa nr. I la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 81 din 21 martie 2001.

(3) Viza de scurtă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, astfel:

a) fără aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la alin. (2), pentru care nu este necesară procedura invitației;

b) cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele menționate în lista prevăzută la art. 37 alin. (2).

(4) În vederea aprobării cererilor pentru acordarea vizelor de scurtă ședere, Centrul Național de Vize solicită avizul Oficiului Român pentru Imigrări numai în cazurile stabilite prin protocol aprobat prin ordin comun al ministrului afacerilor externe și al ministrului internelor și reformei administrative.

(5) Avizul Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la alin. (4) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), f), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d), precum și la art. 27 alin. (2) lit. c) și e).

(6) Oficiul Român pentru Imigrări emite avizul în termen de până la 7 zile lucrătoare de la data primirii solicitării Centrului Național de Vize. În situații temeinic justificate, termenul poate fi prelungit cu până la 7 zile lucrătoare.

(7) Viza de lungă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea Centrului Național de Vize, numai după obținerea avizului Oficiului Român pentru Imigrări.

(8) Avizul Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la alin. (7) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), f), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d), art. 27 alin. (2) lit. c) și e), precum și a condițiilor speciale pentru fiecare tip de viză.

(9) Oficiul Român pentru Imigrări emite avizul în termen de până la 30 de zile de la data primirii solicitării Ministerului Afacerilor Externe.

(10) Viza de lungă ședere pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor consulare.

ART. 31

Eliberarea vizei române

Viza se eliberează de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României numai dacă la data eliberării vizei mai sunt îndeplinite condițiile ce au stat la baza aprobării

acesteia.

ART. 32

Acordarea vizei române de către organele poliției de frontieră

Vizele de scurtă ședere și de tranzit se pot acorda, cu titlu de excepție, și de către organele poliției de frontieră, în punctele de trecere a frontierei de stat, în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 415/2003 privind eliberarea vizelor la frontieră, inclusiv marinarilor în tranzit, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 64 din 7 martie 2003, și ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind crearea unui cod comunitar asupra regulilor ce stau la baza liberei circulații a persoanelor peste frontiere (Codul Frontierelor Schengen), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 105 din 13 aprilie 2006.

ART. 33

Anularea și revocarea vizei

(1) Viza poate fi anulată sau revocată, în străinătate de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară de către Direcția generală afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, la solicitarea motivată a organelor poliției de frontieră, cu ocazia controlului pentru trecerea frontierei de stat, ori a Oficiului Român pentru Imigrări atunci când străinii se află pe teritoriul statului român. Punerea în executare a măsurii anulării sau revocării vizei în țară se face de către organele poliției de frontieră ori, după caz, ale Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) pot lua măsura anulării vizei în următoarele situații:

- a) se constată că la data solicitării vizei străinii nu îndeplineau condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;
- b) străinii au obținut viza de intrare pe baza unor documente sau informații false;
- c) străinii au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini ori au înlesnit transportul sau cazarea acestora;
- d) străinii au încălcat reglementările vamale sau cele privind frontiera de stat.

(3) Măsura revocării vizei poate fi dispusă de către autoritățile prevăzute la alin. (1) în următoarele situații:

- a) străinii nu mai îndeplinesc condițiile cerute la acordarea vizei;
- b) nu se respectă scopul pentru care a fost acordată viza de intrare;
- c) după acordarea vizei străinii au fost declarați indezirabili.

(4) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a vizei se comunică străinului, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, de către misiunea diplomatică sau de oficiul consular care a acordat viza, atunci când solicitantul se află în

străinătate, de către organele poliției de frontieră, atunci când acesta se află în punctul de trecere a frontierei de stat, și de către Oficiul Român pentru Imigrări, prin decizia de returnare prevăzută la art. 82, atunci când cel în cauză se află în România. De la data comunicării, anularea produce efecte retroactive, iar revocarea produce efecte numai pentru viitor.

(5) Cu ocazia comunicării deciziei se aplică pe viză ștampila cu inscripția "ANULAT".

(6) La controlul pentru trecerea frontierei de stat organele poliției de frontieră limitează perioada de valabilitate a vizei în situația în care constată că străinul nu posedă mijloacele de întreținere pentru întreaga perioadă de valabilitate a acesteia. Limitarea vizei se materializează prin înscrierea pe viză a perioadei pentru care străinul are mijloace de întreținere, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 4-a

Condiții speciale de acordare a vizelor de tranzit aeroportuar, de tranzit și de scurtă ședere

ART. 34

Condiții de acordare a vizei de tranzit aeroportuar

(1) Viza de tranzit aeroportuar se acordă de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu aprobarea prealabilă a Direcției generale afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, cetățenilor proveniți din statele prevăzute în lista întocmită de Ministerul Afacerilor Externe în acest scop, în condițiile existenței vizei unui stat terț, care permite străinilor continuarea călătoriei. Această viză se poate acorda în condițiile prezentării biletului de avion valabil până la destinație și permite străinilor rămânerea în zona aeroportuară cel mult 5 zile.

(2) Acest tip de viză nu este necesar în cazul:

- a) membrilor echipajelor aeronavelor;
- b) posesorilor de pașapoarte diplomatice și de serviciu sau asimilate acestora;
- c) posesorilor de permise de rezidență sau documente echivalente eliberate de statele membre ale Uniunii Europene;
- d) posesorilor de vize eliberate de un stat membru al Uniunii Europene.

ART. 35

Condiții de acordare a vizei de tranzit

(1) Viza de tranzit se acordă solicitanților în următoarele condiții:

a) sunt în posesia vizei unui stat terț și, dacă este cazul, a unui stat limitrof României, care permite străinilor continuarea călătoriei;

b) posedă bilet de călătorie valabil până la destinație sau prezintă permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto.

(2) Sunt exceptați de la îndeplinirea condiției prevăzute la

alin. (1) lit. b) însoțitorii conducătorilor auto, care călătoresc împreună cu aceștia.

ART. 36

Condiții de acordare a vizelor de scurtă ședere

(1) În funcție de scopul pentru care a fost solicitată viza de scurtă ședere, este necesară îndeplinirea următoarelor condiții:

a) misiune - viza se acordă străinilor care fac dovada că au una dintre calitățile prevăzute la art. 23 alin. (4) lit. a) și se deplasează în România în virtutea acestor calități;

b) turism - viza se acordă străinilor, dacă prezintă:

(i) voucher sau rezervare fermă la o unitate de cazare turistică și itinerarul călătoriei;

(ii) bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto;

(iii) asigurare medicală;

(iv) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 50 euro/zi pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă;

c) vizită - viza se acordă străinilor, dacă prezintă:

(i) bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto;

(ii) asigurare medicală;

(iii) invitație autentificată din partea persoanei vizitate, din care să rezulte că aceasta va asigura costurile privind îndepărtarea, în cazul în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză, precum și, atunci când persoana vizitată se obligă, mijloacele de întreținere și cazarea străinului;

(iv) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 50 euro/zi pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă, dacă persoana vizitată nu asigură mijloacele de întreținere;

(v) dovada asigurării condițiilor de cazare, sub forma unei rezervări ferme la o unitate de cazare, a unui act de proprietate sau de închiriere a unei locuințe în România pe numele solicitantului, dacă persoana vizitată nu asigură cazarea;

d) afaceri - viza se acordă străinilor, dacă prezintă:

(i) bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto;

(ii) asigurare medicală;

(iii) invitație din partea unei societăți comerciale sau autorități publice de a participa la întâlniri, conferințe, târguri ori congrese având legătură cu comerțul sau cu industria, din care să rezulte faptul că societatea comercială ori autoritatea publică respectivă va asigura costurile privind

îndepărtarea, în cazul în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau prin alte documente care dovedesc scopul călătoriei;

(iv) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 50 euro/zi pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă;

(v) dovada asigurării condițiilor de cazare;

e) transport - viza se acordă străinilor dacă prezintă:

(i) documente care să ateste profesia solicitantului, precum și activitatea ce urmează a fi desfășurată pe durata șederii;

(ii) asigurare medicală;

(iii) permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport;

(iv) licență de transport și licență de execuție;

f) activități sportive - viza se acordă străinilor dacă prezintă:

(i) invitația organizatorilor, care să ateste asigurarea medicală și a cazării;

(ii) lista oficială a delegației sportive străine, cu specificarea calității fiecărui membru;

(iii) avizul direcției județene pentru sport competente teritorial;

g) activități culturale, științifice, umanitare, tratament medical de scurtă durată sau alte activități care nu contravin legilor române - viza se acordă străinilor dacă prezintă:

(i) documente emise de instituțiile la care urmează să se deplaseze pentru a justifica prezența în România;

(ii) bilet de călătorie valabil până la destinație sau permisul de conducere, cartea verde și documentele de înmatriculare ale mijlocului de transport, în cazul conducătorilor auto;

(iii) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 100 euro/zi ori echivalentul în valută convertibilă, pentru întreaga perioadă;

(iv) asigurare medicală;

(v) dovada asigurării condițiilor de cazare.

(2) Sunt exceptați de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. (ii), lit. c) pct. (i), lit. d) pct. (i) și lit. g) pct. (ii) însoțitorii conducătorilor auto care călătoresc împreună cu aceștia.

(3) Refuzul acordării vizei de scurtă ședere nu poate fi contestat.

SECȚIUNEA a 5-a

Condiții speciale de acordare a vizelor de scurtă ședere pe bază de invitație

ART. 37

Domeniul de aplicare

(1) Acordarea vizelor de scurtă ședere străinilor proveniți din statele menționate în lista prevăzută la art. 30 alin. (2)

pentru care este stabilită procedura invitației se face potrivit prevederilor art. 27-29, cu respectarea condițiilor speciale din prezenta secțiune.

(2) Lista statelor pentru ai căror cetățeni sunt aplicabile aceste prevederi se stabilește de către Ministerul Afacerilor Externe, cu avizul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

ART. 38

Procedura invitației

(1) Străinilor din categoria prevăzută la art. 37 alin. (1), posesori de pașapoarte simple, li se poate acorda viza de scurtă ședere cu una sau mai multe călătorii, dacă prezintă misiunilor diplomatice și oficiilor consulare invitație scrisă din partea unei persoane fizice sau juridice, din care să rezulte că aceasta va asigura costurile privind îndepărtarea, în cazul în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză, în următoarele scopuri:

a) vizită - pot face invitații cetățenii români sau străinii posesori ai unui permis de ședere valabil, cu prezentarea, după caz, a următoarelor documente:

(i) cartea de identitate sau pașaportul, pentru cetățenii români, permisul de ședere, pentru străini, în original și în copie;

(ii) dovada asigurării condițiilor de cazare;

(iii) dovada posibilităților de asigurare a întreținerii străinului în cuantum de cel puțin 30 euro/zi pentru întreaga perioadă pentru care este invitat;

(iv) copie de pe documentul de trecere a frontierei de stat, aparținând străinului invitat;

(v) două fotografii de dimensiunea 3 x 4 cm ale străinului invitat;

b) turism - pot face invitații, nominal pentru fiecare străin invitat, societățile comerciale cu profil turistic, cu prezentarea următoarelor documente:

(i) certificatul de înmatriculare și statutul societății comerciale, în original și în copie;

(ii) împuternicirea din partea societății comerciale pentru persoana desemnată să invite în numele acesteia;

(iii) cartea de identitate sau permisul de ședere, după caz, al persoanei împuternicite;

(iv) copie de pe documentul de trecere a frontierei de stat aparținând străinului invitat;

(v) două fotografii de dimensiunea 3 x 4 cm ale străinului invitat;

c) afaceri - pot face invitații, de regulă, pentru 3 persoane simultan, societățile comerciale cu sediul în România. În numele societăților comerciale pot invita numai persoanele care sunt desemnate, conform legii, să reprezinte societatea comercială ori sunt deținătoare ale majorității capitalului social. În acest caz este necesară prezentarea următoarelor documente:

(i) certificatul de înmatriculare și statutul societății

comerciale, în original și în copie;

(ii) dovada calității persoanei care invită în numele societății comerciale;

(iii) cartea de identitate sau permisul de ședere, după caz, al persoanei împuternicite;

(iv) copie de pe documentul de trecere a frontierei de stat aparținând străinului invitat;

(v) două fotografii de dimensiunea 3 x 4 cm ale străinului invitat;

(vi) dovada asigurării condițiilor de cazare a străinului invitat pe perioada șederii în România.

(2) Invitațiile se completează în două exemplare și se depun la sediul formațiunilor teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea aprobării.

(3) Aprobarea este condiționată de verificarea documentelor prezentate și a evidențelor Oficiului Român pentru Imigrări, în scopul constatării îndeplinirii condițiilor legale privind intrarea în România a străinilor în cauză și, implicit, al prevenirii intrării în România a unor străini care nu prezintă suficiente garanții că vor părăsi teritoriul la expirarea vizei.

(4) Soluționarea cererilor de aprobare a invitațiilor se face în termen de 60 de zile de la data depunerii.

(5) În cazul aprobării, un exemplar al invitației va fi înmănat persoanei care invită, în scopul transmiterii către străinul invitat în vederea prezentării în original la misiunea diplomatică sau la oficiul consular unde solicită acordarea vizei române.

(6) Străinul poate solicita acordarea vizei în termen de 30 de zile de la aprobarea invitației.

(7) Nu se aprobă o nouă invitație depusă de un solicitant, indiferent de scopul acesteia, dacă una dintre persoanele invitate anterior de acesta nu a părăsit teritoriul țării în termenul de valabilitate al vizei.

(8) Vizele se acordă cu un drept de ședere de până la 90 de zile, în funcție de perioada pentru care străinul este invitat.

ART. 39

Forma și conținutul invitației

(1) Forma, conținutul și elementele de siguranță ale invitației prevăzute de prezenta secțiune se stabilesc de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe. Ministerul Internelor și Reformei Administrative va asigura, prin Oficiul Român pentru Imigrări, confecționarea formularelor.

(2) Costul formularelor se suportă de către persoanele fizice sau juridice care invită.

ART. 40

Excepții de la procedura invitației

(1) Centrul Național de Vize poate aproba acordarea vizelor, cu avizul prealabil al Oficiului Român pentru Imigrări, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, pentru următoarele categorii de străini:

a) străinul minor al cărui părinte se află în posesia unui

permis de ședere în România, cu condiția ca acesta să fie valabil cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei de intrare;

b) soțul/soția și părinții străinului care se află în posesia unui permis de ședere în România, cu condiția ca acesta să fie valabil cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei de intrare;

c) străinul major al cărui părinte este cetățean român;

d) străinul, părinte al unui cetățean român.

(2) Centrul Național de Vize poate aproba acordarea vizei, fără avizul Oficiului Român pentru Imigrări și fără îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, pentru următoarele categorii de străini:

a) străinii căsătoriți cu cetățeni români;

b) străinii copii minori ai cetățenilor români;

c) străinii posesori ai unui permis de ședere valabil în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în statele părți la Acordul Schengen, fără ca valabilitatea vizei să depășească valabilitatea permisului de ședere;

d) străinii posesori ai unui permis de ședere valabil în state pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în statele părți la Acordul Schengen;

e) străinii care au aplicate în documentul de trecere a frontierei de stat vize ale statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European, ale statelor părți la Acordul Schengen sau ale statelor pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în aceste state. Viza română nu poate depăși valabilitatea acestei vize;

f) străinii care urmează să vină în România în scop de afaceri, la solicitarea autorităților administrative, precum și a societăților comerciale care își asumă, printr-o scrisoare de garanție adresată în original Centrului Național de Vize, obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de îndepărtare;

g) străinii care urmează să vină în România în scop de vizită, la solicitarea misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare străine acreditate în România;

h) străinii pentru care s-a solicitat acordarea vizei, în scris, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare, din partea autorităților publice centrale ori a camerelor de comerț străine;

i) persoanele pentru care s-a solicitat acordarea vizei la Centrul Național de Vize din partea următoarelor instituții din România: Administrația Prezidențială, Parlament, Guvern și alte autorități publice centrale și locale, Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, precum și cele teritoriale și a prefecturilor, care își asuma obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de îndepărtare, printr-o scrisoare de garanție transmisă în original;

j) șoferii de TIR;

k) personalitățile din diaspora românească și descendenții acestora.

SECȚIUNEA a 6-a

Condiții speciale de acordare a vizei de lungă ședere

ART. 41

Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități economice

Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități economice se acordă străinilor care urmează să desfășoare activități economice în mod independent sau în cadrul unor asociații familiale, în conformitate cu legea privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice și care prezintă următoarele documente:

- a) dovada îndeplinirii condițiilor referitoare la atestarea pregătirii profesionale, prevăzute de legea privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice;
- b) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei;
- c) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică.

ART. 42

Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități profesionale

(1) Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități profesionale în mod individual se acordă străinilor care urmează să desfășoare aceste activități în conformitate cu legile speciale care reglementează condițiile de exercitare a profesiilor respective.

(2) Acest tip de viză poate fi acordat străinilor care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) fac dovada îndeplinirii condițiilor legale de exercitare a profesiilor respective;
- b) fac dovada faptului că în țara de origine practică o profesie similară cu cea pe care intenționează să o desfășoare în România;
- c) prezintă dovada asigurării medicale pe perioada valabilității vizei;
- d) prezintă certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică.

ART. 43

Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități comerciale

(1) Acest tip de viză se acordă, pe baza avizului Agenției Române pentru Investiții Străine, străinilor care sunt acționari ori asociați, cu atribuții de conducere sau de administrare, ai unor societăți comerciale, persoane juridice române.

(2) Avizul Agenției Române pentru Investiții Străine se acordă străinilor prevăzuți la alin. (1), care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) existența unui plan de afaceri care să cuprindă date

referitoare la natura, amplasarea, durata activității avute în vedere, nevoile estimate de forță de muncă, precum și proiecția activității financiare pe perioada amortizării investiției;

b) fac dovada, printr-un extras de cont eliberat de o bancă din România, pe numele persoanei fizice cetățean străin, solicitant al avizului, că dispun de fondurile necesare desfășurării activității, în valoare de cel puțin 100.000 euro, în cazul în care sunt acționari într-o societate pe acțiuni, și 70.000 euro, în cazul în care sunt asociați într-o societate cu răspundere limitată;

c) investiția pe care o va realiza societatea în viitor, potrivit planului de afaceri prevăzut la lit. a), să presupună aporturi de capital sau tehnologie în valoare minimă de 100.000 euro pentru o societate pe acțiuni sau de 70.000 euro pentru o societate cu răspundere limitată;

d) alternativ la investiția prevăzută la lit. c) poate fi crearea a minimum 10 locuri de muncă pentru o societate cu răspundere limitată și minimum 15 locuri pentru o societate pe acțiuni.

(3) În cazul societăților cu doi sau mai mulți asociați ori acționari, care solicită acordarea avizului, condițiile prevăzute la alin. (2) vor trebui analizate pentru fiecare solicitant în mod separat, valoarea investiției pe care societatea urmează să o realizeze sau numărul locurilor de muncă ce urmează a fi create majorându-se în mod corespunzător, în funcție de numărul solicitanților de aviz.

(4) Străinii care au mai obținut anterior un aviz din partea Agenției Române pentru Investiții Străine pot solicita eliberarea unui alt aviz numai în condițiile în care dovedesc imposibilitatea obiectivă de realizare a planului de afaceri anterior.

(5) Solicitarea de viză va fi însoțită de următoarele:

a) avizul Agenției Române pentru Investiții Străine;

b) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică;

c) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei.

(6) Cererea însoțită de documentele prevăzute la alin. (5) se depune la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României și se transmite, prin intermediul Direcției generale afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, Oficiului Român pentru Imigrări, pentru avizare conform competențelor.

(7) Avizul Agenției Române pentru Investiții Străine este valabil 6 luni de la data emiterii și are drept scop constatarea îndeplinirii condițiilor tehnice și de utilitate economică a activității ce urmează a fi desfășurată de către străin.

ART. 44

Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă

(1) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă străinilor pe baza autorizației de muncă eliberate de Oficiul Român pentru Imigrări.

(2) Autorizația de muncă se eliberează, la solicitarea

angajatorului, dacă se constată îndeplinirea următoarelor condiții:

a) angajatorul face dovada faptului că desfășoară o activitate legală în România, că nu are datorii și că a făcut o selecție legală, cu prezentarea dovezilor care să ateste acestea, potrivit prevederilor legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României;

b) străinul îndeplinește condițiile speciale de pregătire profesională, experiență în activitate și autorizare, este apt din punct de vedere medical să desfășoare activitatea respectivă, nu are antecedente penale, se încadrează în contingentul anual aprobat prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, precum și a celor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), f), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d), art. 27 alin. (2) lit. c) și e).

(3) Autorizația de muncă nu se acordă străinilor care în ultimii 2 ani au avut un drept de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale și nu au respectat planul de afaceri prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. a).

(4) Oficiul Român pentru Imigrări emite autorizația în termen de 30 de zile de la data primirii solicitării din partea angajatorului. În cazurile în care pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de obținere a autorizației sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile.

(5) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) autorizația de muncă, eliberată de Oficiul Român pentru Imigrări;

b) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

c) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de domiciliu sau de reședință;

d) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei.

(6) Străinul poate solicita viza de lungă ședere pentru angajare în muncă în termen de 30 de zile de la eliberarea autorizației. Viza se aprobă de Centrul Național de Vize, fără a mai fi necesară și obținerea avizului prevăzut la art. 30 alin. (7).

ART. 45

Viza de lungă ședere pentru studii

(1) Viza de lungă ședere pentru studii poate fi acordată, la cerere, străinilor care solicită intrarea pe teritoriul României în calitate de student sau care participă la un program de schimb de elevi.

(2) Calitatea de student o au străinii acceptați la studii de către o instituție de învățământ de stat sau particulară, acreditată potrivit legii, inclusiv pentru participarea la cursuri de doctorat.

(3) Solicitarea trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) în cazul studenților:

(i) dovada de acceptare la studii eliberată de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, din care să rezulte că va urma o formă de învățământ de zi;

(ii) dovada achitării taxei de studii pentru cel puțin un an de studii;

(iii) dovada mijloacelor de întreținere, în cuantum de cel puțin salariul minim net pe țară lunar, pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(iv) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică;

(v) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei;

(vi) încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, dacă străinul este minor;

b) în cazul străinilor care participă la un program de schimb de elevi:

(i) dovada de acceptare la studii eliberată de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, din care să rezulte că va urma o formă de învățământ de zi;

(ii) dovada de participare într-un program de schimb de elevi, realizat de o organizație constituită în condițiile legii și recunoscută pentru acest scop;

(iii) dovada din partea organizației care realizează schimbul de elevi, din care să rezulte că aceasta va asigura mijloacele de întreținere și eventualele costuri privind îndepărtarea;

(iv) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei;

(v) dovada privind asigurarea cazării la o familie selectată de către organizația care realizează schimbul de elevi și care deține un spațiu de locuit considerat normal pentru o familie din România;

(vi) încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea în scop de studii pe teritoriul României, dacă străinul este minor.

(4) Străinii care participă la un program de schimb de elevi trebuie să aibă vârsta cuprinsă, de regulă, între 7 și 19 ani.

(5) Străinii bursieri ai statului român, precum și cei de origine română nu sunt obligați să prezinte documentele prevăzute la alin. (3) lit. a) pct. (iii).

(6) Viza prevăzută la alin. (1) se acordă și străinilor acceptați la studii în baza documentelor internaționale la care România este parte.

ART. 46

Viza de lungă ședere pentru reîntregirea familiei

(1) Sponsorul posesor al unui permis de ședere temporară valabil un an, al unui permis de ședere permanentă sau beneficiar al statutului de refugiat ori al protecției subsidiare poate solicita reîntregirea familiei pentru:

a) soț/soție;

b) copiii minori necăsătoriți ai sponsorului sau ai soțului/

soției, inclusiv cei adoptați și care se află în întreținerea efectivă a sponsorului sau a soțului/soției.

(2) Oficiul Român pentru Imigrări poate aproba, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, reîntregirea familiei și pentru următoarele categorii:

a) rudele de gradul I în linie ascendentă ale sponsorului sau ale soțului/soției, în cazul în care nu se pot întreține singure și nu se bucură de un sprijin familial adecvat în țara de origine;

b) copiii adulți necăsătoriți ai sponsorului sau ai soțului/soției, în cazul în care aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale.

(3) Minorii neînsoțiți, beneficiari ai statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare, pot solicita reîntregirea familiei pentru:

a) rudele de gradul I în linie ascendentă sau tutorele legal; ori

b) atunci când aceștia nu există sau nu pot fi identificați, orice altă rudă a acestuia.

(4) Străinii prevăzuți la alin. (1), titulari ai unui drept de ședere în scop de studii, pot solicita reîntregirea familiei pentru soț/soție și copiii minori necăsătoriți, cu condiția ca data încheierii căsătoriei să fie anterioară obținerii dreptului de ședere.

(5) Străinii beneficiari ai statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare pot solicita reîntregirea familiei pentru soț/soție numai dacă data la care a fost încheiată căsătoria este anterioară obținerii uneia dintre aceste forme de protecție.

(6) Străinii prevăzuți la alin. (1), titulari ai unui drept de ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică, pot solicita reîntregirea familiei, chiar dacă valabilitatea permisului de ședere este mai mică de un an.

(7) Cererea-tip se depune la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări pe a cărei rază solicitantul locuiește în mod legal și va fi însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de căsătorie sau, după caz, dovada legăturii de rudenie;

b) declarația solicitantului, în formă autentică, din care să reiasă că membrii de familie vor locui împreună cu acesta;

c) copia documentului care atestă dreptul de ședere pe teritoriul României;

d) dovada deținerii legale a spațiului de locuit;

e) dovada mijloacelor de întreținere;

f) asigurarea medicală a solicitantului.

(8) În cazul în care există dubii cu privire la legătura de rudenie, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita și alte dovezi pentru stabilirea acesteia.

(9) Cererea se aprobă în cazul îndeplinirii următoarelor condiții:

a) să nu existe o stare de bigamie sau de poligamie;

b) solicitantul să dețină un spațiu de locuit considerat

normal pentru o familie similară din România;

c) solicitantul să posedे mijloace de întreținere, pe lângă cele necesare pentru propria întreținere potrivit legii, în cuantum corespunzător salariului minim net pe economie pentru fiecare membru de familie.

(10) Pentru beneficiarii statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare, care solicită reîntregirea familiei, nu este obligatorie prezentarea documentelor prevăzute la alin. (7) lit. d)-f) și nici îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (9) lit. b) și c).

(11) Cererea va fi soluționată în termen de maximum 3 luni de la data depunerii.

(12) Aprobarea cererii va fi comunicată în scris solicitantului, în vederea transmiterii acesteia membrilor de familie interesați, care o prezintă la misiunea diplomatică sau la oficiul consular odată cu cererea de acordare a vizei române.

(13) În cazul respingerii cererii, motivele vor fi comunicate străinului în scris.

(14) Viza se eliberează de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din țara în care membrii de familie își au reședința sau domiciliul.

(15) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) comunicarea Oficiului Român pentru Imigrări, prevăzută la alin. (12);

b) dovada asigurării medicale pe perioada valabilității vizei;

c) certificatul de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de domiciliu sau de reședință a străinului.

(16) Pot solicita viză pentru reîntregirea familiei și următoarele categorii de persoane:

a) străinii căsătoriți cu cetățeni români;

b) străinii necăsătoriți care conviețuiesc cu cetățeni români necăsătoriți, dacă au cel puțin un copil împreună, denumiți în continuare parteneri;

c) copiii cetățeanului român, ai soțului/soției sau ai partenerului, inclusiv cei adoptați, care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau care se află în întreținerea cetățeanului român, a soțului/soției sau a partenerului;

d) rudele de gradul I în linie ascendentă ale cetățeanului român sau ale soțului/soției acestuia.

(17) Solicitarea de viză depusă de persoanele prevăzute la alin. (16) va fi însoțită de certificatul de căsătorie sau, după caz, de dovada existenței legăturii de rudenie sau a calității de partener.

(18) Adopția trebuie să fie dispusă printr-o decizie a unei autorități române competente, în condițiile legii, sau printr-o decizie a unei autorități a altui stat, care produce efecte juridice pe teritoriul României.

(19) Acordarea vizei de lungă ședere pentru reîntregirea familiei poate fi refuzată atunci când solicitarea se întemeiază

pe o căsătorie de conveniență constatată anterior, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

ART. 47

Viza de lungă ședere pentru activități umanitare sau religioase

Viza de lungă ședere pentru activități umanitare sau religioase se acordă străinilor, la cerere, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din țara în care aceștia își au reședința sau domiciliul, în următoarele condiții:

a) existența avizului Ministerului Culturii și Cultelor ori, după caz, al Comisiei interdepartamentale pentru coordonarea și sprijinirea activităților umanitare din cadrul Ministerului Sănătății;

b) dovada calității de reprezentant al unei organizații religioase legal înființate în România sau al unei organizații umanitare;

c) dovada spațiului de locuit și a mijloacelor de întreținere, la nivelul a trei salarii medii pe economia națională;

d) dovada asigurării medicale și că nu suferă de boli care pot pune în pericol sănătatea publică;

e) prezentarea certificatului de cazier judiciar sau a altui document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine a străinului.

ART. 48

Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică

(1) Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică se acordă străinilor în baza avizului Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și al Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Avizul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică se eliberează la solicitarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) unitățile de cercetare-dezvoltare să fie atestate în condițiile legii;

b) să existe un acord de primire între unitățile prevăzute la lit. a) și cercetătorul care a fost acceptat să desfășoare activități în cadrul unui proiect de cercetare științifică. Forma și condițiile în care se încheie acordul de primire vor fi stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului.

(3) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) acordul de primire avizat de Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică;

b) certificatul de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de domiciliu sau de reședință;

c) asigurarea medicală valabilă pe perioada valabilității vizei.

ART. 49

Viza de lungă ședere pentru alte scopuri

(1) Viza de lungă ședere pentru alte scopuri se acordă, la cerere, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din țara în care aceștia își au reședința sau domiciliul, următoarelor categorii de străini:

a) celor detașați de către:

(i) o companie străină cu sediul pe teritoriul unui stat membru al Organizației Mondiale a Comerțului la o reprezentanță, sucursală ori filială a sa, aflată pe teritoriul României, sau la o societate comercială, persoană juridică română, al cărei asociat/acționar este compania străină, cu același obiect de activitate, dacă fac dovada că nu sunt în raporturi de muncă cu o altă persoană juridică română;

(ii) un angajator cu sediul în străinătate la o persoană juridică din România, în baza unui contract comercial de prestări de servicii încheiat între cele două părți;

b) celor al căror acces pe piața muncii din România este reglementat prin acorduri bilaterale încheiate de România cu alte state;

c) celor desemnați ca administratori ai unei societăți comerciale, dacă fac dovada că îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

(i) au calitatea de administrator;

(ii) la data solicitării nu sunt asociați sau acționari la societatea comercială în cauză sau la altă persoană juridică română și nu au avut aceste calități în ultimii 2 ani;

(iii) la societatea comercială în cauză nu mai există un alt străin care a obținut un drept de ședere în acest scop;

(iv) societatea comercială în cauză a realizat un aport de capital sau transfer de tehnologie de cel puțin 50.000 euro;

d) celor care solicită intrarea pe teritoriul României în scopul formării profesionale neremunerate în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat ori în cadrul unui furnizor de formare profesională acreditat, dacă fac dovada că îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

(i) au încheiat un contract de formare pentru participarea neremunerată la o formă de pregătire în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat ori în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat;

(ii) dispun de mijloace de întreținere în cuantum de cel puțin salariul mediu net pe economie lunar pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(iii) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea pe teritoriul României în acest scop, dacă străinul este minor;

e) celor care desfășoară activități în cadrul unor programe de voluntariat, dacă fac dovada că îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

(i) au încheiat un contract de voluntariat cu o persoană juridică de drept public sau de drept privat fără scop lucrativ, denumită în continuare organizație-gazdă, în cuprinsul căruia se face mențiune cu privire la activitatea pe care urmează să o

desfășoare, condițiile în care sunt supravegheați în îndeplinirea sarcinilor, precum și la orele de lucru;

(ii) organizația-gazdă asigură cazarea, mijloacele de întreținere și asigurarea medicală pentru întreaga perioadă de valabilitate a vizei, precum și eventualele costuri privind îndepărtarea;

(iii) au vârsta de peste 14 ani inclusiv;

(iv) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea pe teritoriul României în acest scop, dacă străinul este minor;

f) celor care urmează tratament medical de lungă durată, în cadrul instituțiilor medicale publice sau private, dacă prezintă scrisoare de acceptare din partea instituțiilor respective, în care să fie precizate diagnosticul și durata tratamentului. Această viză poate fi acordată și pentru un eventual însoțitor, care asistă străinul aflat în imposibilitatea de a se îngriji singur, dacă acest lucru este menționat expres în scrisoarea de acceptare;

g) celor care desfășoară alte activități ce nu contravin legilor române, dacă își justifică prezența pe teritoriul României.

(2) Străinilor din categoriile prevăzute la alin. (1) li se acordă viză dacă:

a) prezintă dovada asigurării medicale pe perioada de valabilitate a vizei;

b) prezintă dovada asigurării condițiilor de cazare;

c) prezintă certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine.

CAP. IV

Prelungirea dreptului de ședere temporară.

Acordarea dreptului de ședere permanentă

SECȚIUNEA 1

Prelungirea dreptului de ședere temporară în România

ART. 50

Condiții de prelungire a dreptului de ședere temporară

(1) Străinilor care au intrat în România în baza unei vize de lungă ședere, precum și celor care sunt exceptați de la obligativitatea obținerii vizei de lungă ședere li se poate prelungi dreptul de ședere temporară de către Oficiul Român pentru Imigrări sau de formațiunile sale teritoriale, în condițiile prevăzute în prezenta secțiune.

(2) Dreptul de ședere temporară în România se poate prelungi succesiv pentru perioade de până la un an, numai dacă:

a) sunt îndeplinite în continuare condițiile cu privire la intrarea în România, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c), e), f), g) și h);

b) nu a intervenit, pe perioada șederii în România, vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării prevăzute la art. 8

alin. (1) lit. b)-d) și alin. (2);

c) posedă document de călătorie valabil, cu excepția cazurilor în care documentul de călătorie a expirat după intrarea în România și, din motive independente de voința străinului, acesta nu a putut fi prelungit;

d) solicită acordarea sau prelungirea dreptului de ședere pentru același scop pentru care i s-a acordat viza sau i s-a prelungit dreptul de ședere în baza căruia se află pe teritoriul României, cu excepția membrilor de familie ai cetățeanului român, dacă solicită prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei;

e) a respectat anterior scopul pentru care i s-a aprobat șederea în România;

f) face dovada deținerii legale a spațiului de locuit la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României. În cazul străinilor care beneficiază de un drept de ședere pentru reîntregirea familiei, dovada deținerii legale a spațiului de locuit se poate face de către sponsorul sau cetățeanul român ai cărui membri de familie sunt și cu care aceștia locuiesc;

g) prezintă dovada asigurării sociale de sănătate;

h) prezintă dovada achitării taxelor aferente prelungirii dreptului de ședere și a costului documentului ce se emite în acest scop;

i) sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute în prezenta secțiune, precum și condițiile speciale de prelungire a dreptului de ședere în funcție de scopul pentru care este solicitată aceasta.

(3) Străinii sunt obligați ca, la expirarea valabilității documentelor prevăzute la alin. (2) lit. c), f) și g), să întreprindă demersurile necesare prelungirii valabilității sau reînnoirii acestora.

(4) Prelungirea dreptului de ședere se poate acorda și pentru perioade mai mari de un an în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sau pe bază de reciprocitate.

ART. 51

Solicitarea prelungirii dreptului de ședere temporară

(1) Cererile de prelungire a dreptului de ședere temporară se depun personal de către solicitanți, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului pentru care li s-a aprobat șederea, la formațiunile teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări de la locul de reședință.

(2) Cererea va fi însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie, de un certificat medical eliberat de o instituție sanitară publică sau privată, din care să rezulte că nu suferă de boli care pot pune în pericol sănătatea publică, de dovada deținerii legale a spațiului de locuit la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României, de dovada asigurării sociale de sănătate, a mijloacelor de întreținere și a taxelor aferente prelungirii dreptului de ședere și costului documentului ce se emite în acest scop, precum și de celelalte acte prevăzute în prezentul capitol, în funcție de scopul pentru care solicită aprobarea șederii în România.

(3) Dovada mijloacelor de întreținere poate fi făcută cu adeverință de salariu, talon de pensie, declarație privind impozitul pe venitul global, extras de cont bancar ori alte documente echivalente.

(4) Cererea va fi soluționată în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia. În cazurile în care, pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de prelungire a dreptului de ședere, sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile.

(5) Când prelungirea dreptului de ședere este solicitată în baza căsătoriei și sunt necesare verificări suplimentare conform art. 63, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit până la maximum 90 de zile, caz în care dreptul de ședere se prelungește de drept până la soluționarea cererii.

(6) Dacă este necesar, solicitantul poate fi chemat la interviu.

ART. 52

Refuzul prelungirii dreptului de ședere temporară în România

(1) Dacă la data depunerii cererii nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile generale și condițiile speciale în funcție de scopul șederii, prevăzute în prezenta secțiune, străinului i se refuză prelungirea dreptului de ședere temporară.

(2) Decizia de refuz al prelungirii dreptului de ședere, precum și motivele care au stat la baza acesteia se comunică solicitantului prin decizia de returnare prevăzută la art. 82.

1. Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru desfășurarea de activități economice, profesionale și comerciale

ART. 53

Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii care desfășoară activități economice

(1) Străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități economice în mod independent sau în cadrul unor asociații familiale i se prelungește dreptul de ședere temporară în acest scop, dacă:

- a) prezintă autorizația de desfășurare a activității, în original și în copie, eliberată potrivit legii;
- b) prezintă dovada deținerii legale a spațiului în care își desfășoară activitatea;
- c) face dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de cel puțin 250 euro lunar;
- d) activitatea desfășurată corespunde condițiilor pentru care a fost acordat dreptul de ședere inițial;
- e) obiectul activității desfășurate este cel inițial ori o continuare sau un rezultat al acesteia.

(2) Cererea de prelungire a dreptului de ședere temporară trebuie însoțită de următoarele documente:

- a) autorizația de desfășurare a activității, în original și în copie, eliberată potrivit legii;
- b) dovada deținerii legale a spațiului în care își desfășoară activitatea;
- c) documente care să ateste venituri personale în cuantum de cel puțin 250 euro lunar, obținute din activitatea desfășurată.

ART. 54

Prelungirea dreptului de ședere pentru activități profesionale

Străinului intrat în România în scopul exercitării în mod individual a unei activități profesionale i se poate prelungi dreptul de ședere temporară, dacă îndeplinește următoarele condiții:

- a) face dovada faptului că exercită în mod efectiv activitatea profesională în condițiile prevăzute de legea specială;
- b) prezintă documente care să ateste venituri personale în cuantum de cel puțin 250 euro lunar.

ART. 55

Prelungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale

(1) Străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale i se poate prelungi dreptul de ședere temporară, în următoarele condiții:

- a) are avizul Agenției Române pentru Investiții Străine;
- b) deține legal spațiul pentru sediul social;
- c) este acționar sau asociat al societății comerciale, cu atribuții de conducere sau de administrare;
- d) deține mijloace de întreținere în cuantum de cel puțin 700 euro lunar, dacă este acționar, și 500 euro lunar, dacă este asociat.

(2) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții:

- a) activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;
- b) obiectul activității desfășurate este cel inițial ori o continuare sau un rezultat al acestuia;
- c) deține legal spațiul pentru sediul social;
- d) este acționar sau asociat al societății comerciale, cu atribuții de conducere sau de administrare;
- e) investiția este concretizată fie în aport de capital sau tehnologie în valoare de 70.000 euro, în cazul acționarului, sau 50.000 euro, în cazul asociatului, fie, alternativ, în crearea a cel puțin 15 locuri de muncă, în cazul acționarului, și 10 în cazul asociatului. În cazul creării de locuri de muncă, acestea trebuie să fie încadrate cu persoane angajate cu normă întreagă de muncă, în condițiile legii;
- f) deține mijloace de întreținere în cuantum de cel puțin 700 euro lunar, dacă este acționar, și 500 euro lunar, dacă este asociat, obținute din activitatea desfășurată pe teritoriul României.

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente:

- a) planul de afaceri avizat de Agenția Română pentru Investiții Străine;
- b) documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;
- c) certificatul constatator, din care să rezulte calitatea

solicitantului, denumirea, sediul social și obiectul principal de activitate al societății comerciale, mențiunile efectuate la comunicarea instanțelor de judecată, durata de funcționare a societății comerciale;

d) înscrierile de mențiuni prevăzute de lege, corespunzătoare modificărilor intervenite cu privire la actul constitutiv al societății comerciale;

e) certificatul cuprinzând principalii indicatori economico-financiari emis de instituția competentă, care să cuprindă, conform bilanțului anual, date referitoare la active imobilizate total, cifra de afaceri, profitul net sau pierderi;

f) adeverință eliberată de inspectoratul teritorial de muncă, din care să rezulte numărul persoanelor angajate sau contractele de muncă înregistrate la această instituție.

(4) În cazul investițiilor de cel puțin 100.000 euro sau dacă au fost create cel puțin 25 de locuri de muncă, dovada mijloacelor de întreținere se poate face și cu alte documente legale. Pentru investițiile de cel puțin 200.000 euro sau dacă au fost create cel puțin 50 de locuri de muncă, nu este necesară dovada mijloacelor de întreținere.

(5) Dreptul de ședere temporară în acest scop se prelungește succesiv pentru perioade de un an, iar în cazul străinilor care fac dovada că au efectuat investiții de minimum 500.000 de euro sau că au creat peste 50 de locuri de muncă cu normă întreagă, dreptul de ședere se prelungește pe perioade de 3 ani.

(6) Quantumul investiției și numărul locurilor de muncă se calculează în funcție de cota de participare a asociatului sau acționarului la societatea comercială.

2. Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii angajați în muncă

ART. 56

Prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă

(1) Străinilor intrați în România în scopul angajării în muncă li se prelungește dreptul de ședere temporară, dacă:

a) sunt titulari ai unei autorizații de muncă valabile;

b) prezintă contractul individual de muncă vizat de inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază își are sediul angajatorul sau o convenție civilă încheiată cu o structură sportivă, în condițiile legii, dacă străinii desfășoară activități în calitate de sportiv profesionist;

c) salariul înscris în contractul individual de muncă este cel puțin la nivelul salariului minim garantat în plată;

d) actul medical de atestare a stării de sănătate, din care să rezulte că străinul este apt pentru a fi încadrat în muncă;

e) certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul privind achitarea la zi a obligațiilor către bugetul public național, doar la prelungirile ulterioare sau dacă între data înregistrării solicitării pentru eliberarea autorizației și data înregistrării cererii pentru eliberarea permisului de ședere au trecut mai mult de 60 de zile;

f) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației

sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente, dacă angajatorul este persoană fizică.

(2) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă dacă străinul prezintă documentele prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și e), precum și dacă îndeplinește condițiile pentru prelungirea autorizației de muncă.

(3) Cererea pentru prelungirea dreptului de ședere temporară se depune de către străin cel târziu la data încetării dreptului de ședere.

(4) Dreptul de ședere temporară se prelungește pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a autorizației de muncă sau, după caz, cu perioada pentru care valabilitatea acesteia se prelungește.

(5) Străinilor care pot fi încadrați în muncă la persoane fizice sau juridice din România, fără autorizație de muncă, în condițiile legii, li se poate prelungi dreptul de ședere fără îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. a).

ART. 57

Prelungirea dreptului de ședere pentru străinii al căror acces pe piața muncii din România este reglementat prin acorduri bilaterale încheiate de România cu alte state

(1) Condițiile referitoare la intrarea și șederea străinilor al căror acces pe piața muncii din România este reglementat prin acorduri bilaterale încheiate cu alte state sunt prevăzute în aceste acorduri.

(2) Angajatorul are obligația ca, în termen de 5 zile de la intrarea în România a străinilor prevăzuți la alin. (1), să comunice, în scris, formațiunii Oficiului Român pentru Imigrări, competentă teritorial, situația nominală a acestora.

3. Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii veniți în scop de studii

ART. 58

Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru studii

(1) Străinii intrați în România pentru studii pot solicita prelungirea dreptului de ședere, astfel:

a) în cazul studenților sau elevilor, pentru perioade succesive de până la un an, dacă:

(i) sunt înscriși la studii la o instituție de învățământ de stat sau particulară, acreditată potrivit legii, forma învățământ de zi, inclusiv pentru participarea la cursuri de doctorat;

(ii) dovedesc că și-au achitat taxele de studii;

(iii) fac dovada mijloacelor de întreținere, în quantum de cel puțin salariul minim net pe economie, pe perioada valabilității permisului de ședere;

b) în cazul străinilor care participă la un program de schimb de elevi, pe o perioadă care să nu depășească un an, dacă:

(i) sunt înscriși la o unitate de învățământ de stat sau particulară acreditată potrivit legii, forma învățământ de zi;

(ii) participă într-un program de schimb de elevi, realizat de o organizație constituită în condițiile legii și recunoscută pentru acest scop;

(iii) dacă organizația care realizează schimbul de elevi își asumă responsabilitatea pentru asigurarea cazării, a mijloacelor de întreținere și a eventualelor costuri privind îndepărtarea.

(2) Străinilor de origine română li se poate prelungi dreptul de ședere temporară pentru studii, fără îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iii).

(3) Dreptul de ședere temporară pentru studii se poate prelungi cu cel mult 90 de zile după absolvirea studiilor, în vederea definitivării situației școlare sau universitare și a avizării documentelor de studii.

ART. 59

Schimbarea profilului de studiu

(1) Străinul căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în scop de studii în România poate schimba profilul de studiu sau al specializării profesionale, în conformitate cu legislația în vigoare, cu condiția ca durata totală a șederii prevăzută pentru studiile inițiale să nu fie depășită.

(2) În situația în care, prin schimbarea profilului de studiu sau a specializării profesionale, se depășește durata totală a șederii prevăzută pentru studiile inițiale, este necesară obținerea unei noi vize de lungă ședere în scop de studii.

ART. 60

Activitatea profesională a străinilor admiși la studii

(1) Străinii cărora li s-a acordat dreptul de ședere în scop de studii pot lucra pentru a-și completa mijloacele de întreținere numai cu program redus.

(2) Activitatea lucrativă desfășurată nu constituie motiv de eliberare a unui permis de ședere pentru muncă.

ART. 61

Bursieri ai statului român

(1) Străinilor intrați în România în scop de studii, bursieri ai statului român, li se prelungește dreptul de ședere, în condițiile prevăzute la art. 58 și 59, fără a fi necesară prezentarea dovezii mijloacelor de întreținere și a taxelor de studii.

(2) Permisele de ședere pentru această categorie de străini se acordă pe o perioadă egală cu durata totală a studiilor și cu scutire de la plata taxelor consulare.

4. Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei

ART. 62

Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei

(1) Străinilor intrați în România în conformitate cu prevederile art. 46, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 46 alin. (16), li se poate prelungi dreptul de ședere, astfel:

a) pentru soțul/soția sponsorului, dacă:

(i) prezintă documente din care să rezulte existența căsătoriei;

(ii) nu există o stare de bigamie sau de poligamie;

(iii) soții locuiesc împreună;

(iv) fac dovada mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului minim net pe economie;

b) pentru ceilalți membri de familie ai sponsorului, dacă:

(i) prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii) locuiesc împreună cu sponsorul, în cazul minorilor;

(iii) fac dovada mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului minim net pe economie.

(2) Pentru membrii de familie ai beneficiarilor statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei nu este obligatorie îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iv), respectiv la alin. (1) lit. b) pct. (iii).

(3) Străinilor membri de familie ai unui cetățean român li se poate prelungi dreptul de ședere, dacă cetățeanul român, potrivit legii, are domiciliul sau reședința în România, astfel:

a) pentru străinii căsătoriți cu cetățeni români, dacă:

(i) prezintă certificatul de căsătorie, în condițiile prevăzute de lege;

(ii) nu există o stare de bigamie sau de poligamie;

b) pentru parteneri, dacă:

(i) prezintă certificatul de naștere al copilului;

(ii) atât străinul, cât și cetățeanul român fac dovada că sunt necăsătoriți;

(iii) fac dovada conviețuirii cu cetățeanul român;

c) pentru copiii cetățeanului român, ai soțului/soției sau ai partenerului, inclusiv cei adoptați, care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau care se află în întreținerea cetățeanului român, a soțului/soției sau a partenerului, dacă:

(i) prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii) locuiesc împreună cu cetățeanul român;

d) pentru rudele de gradul I în linie ascendentă ale cetățeanului român sau ale soțului/soției acestuia, dacă prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie.

(4) În cazul constatării existenței unei stări de bigamie sau de poligamie, solicitantului i se refuză prelungirea dreptului de ședere.

(5) Dreptul de ședere temporară se prelungește individual, pentru fiecare membru de familie pe aceeași perioadă pentru care i s-a acordat dreptul de ședere sponsorului. Soțului/soției și membrilor de familie ai unui cetățean român sau ai sponsorului titular al unui drept de ședere permanentă li se poate prelungi dreptul de ședere temporară pentru perioade de până la 5 ani.

(6) Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii prevăzuți la alin. (3) se efectuează cu scutire de la plata taxelor consulare.

ART. 63

Căsătoria de conveniență

(1) Oficiul Român pentru Imigrări refuză prelungirea dreptului de ședere obținut în baza căsătoriei dacă, în urma verificărilor efectuate, rezultă că acea căsătorie este de

conveniență.

(2) Elementele pe baza cărora se poate constata faptul că o căsătorie este de conveniență pot fi următoarele:

- a) coabitarea matrimonială nu există;
- b) soții nu s-au cunoscut înainte de căsătorie;
- c) lipsa unei contribuții efective la îndeplinirea obligațiilor născute din căsătorie;
- d) soții nu vorbesc o limbă înțeleasă de amândoi;
- e) există date că anterior unul dintre soți a încheiat o căsătorie de conveniență;
- f) soții sunt inconsecvenți în declararea datelor cu caracter personal, a circumstanțelor în care s-au cunoscut ori a altor informații relevante despre aceștia;
- g) încheierea căsătoriei a fost condiționată de plata unei sume de bani între soți, cu excepția sumelor primite cu titlu de dotă.

(3) Constatarea elementelor prevăzute la alin. (2) se realizează de către ofițerul de interviu. Aceste elemente pot rezulta din:

- a) datele obținute în urma interviului;
- b) înregistrări;
- c) declarațiile celor în cauză sau ale unor terțe persoane;
- d) controale la domiciliul conjugal ori alte verificări suplimentare.

ART. 64

Dreptul de ședere temporară acordat membrilor de familie în mod independent

(1) Străinului, titular al unui drept de ședere pentru reîntregirea familiei, i se poate prelunge dreptul de ședere temporară în mod independent în următoarele cazuri:

- a) pentru membrii de familie ai sponsorului, dacă:
 - (i) devin majori;
 - (ii) sponsorul a decedat;
 - (iii) a fost pronunțată desfacerea căsătoriei;
- b) pentru membrii de familie ai cetățeanului român, dacă:
 - (i) împlinesc 21 de ani;
 - (ii) cetățeanul român a decedat;
 - (iii) a fost pronunțată desfacerea căsătoriei.

(2) Pentru prelungirea dreptului de ședere solicitantul va prezenta suplimentar, după caz, certificatul de naștere, certificatul de deces sau hotărârea judecătorească de desfacere a căsătoriei.

(3) Dreptul de ședere prevăzut la alin. (1) se prelungește pentru o perioadă de până la 6 luni.

(4) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere se acordă în condițiile și pentru scopurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, fără a mai fi necesară părăsirea teritoriului României.

ART. 65

Exercitarea de activități economice și angajarea în muncă

(1) Străinii, titulari ai unui drept de ședere pentru reîntregirea familiei, pot fi angajați sau pot desfășura

activități economice, în condițiile legii.

(2) Autorizația de muncă sau, după caz, autorizația de desfășurare a activității se eliberează în condițiile legii, pe baza dreptului de ședere.

5. Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități umanitare sau religioase. Alte situații de prelungire a dreptului de ședere

ART. 66

Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități umanitare sau religioase

(1) Străinii intrați în România în baza unei vize de lungă ședere, pentru desfășurarea de activități umanitare sau religioase, pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară dacă:

a) prezintă avizul Comisiei interdepartamentale pentru coordonarea și sprijinirea activităților umanitare din cadrul Ministerului Sănătății Publice, în cazul în care solicită acordarea sau prelungirea dreptului de ședere pentru activități umanitare;

b) prezintă avizul Ministerului Culturii și Cultelor, în cazul în care solicită acordarea sau prelungirea dreptului de ședere pentru activități religioase.

(2) Străinul care solicită prelungirea dreptului de ședere pentru activități umanitare sau religioase nu trebuie să facă dovada mijloacelor de întreținere.

(3) Dreptul de ședere în acest scop se prelungește pentru o perioadă egală cu durata avizului.

ART. 67

Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică

(1) Străinilor intrați în România în scopul desfășurării de activități de cercetare științifică li se prelungește dreptul de ședere temporară dacă prezintă acordul de primire avizat de Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică.

(2) Dreptul de ședere în acest scop se prelungește pentru o perioadă egală cu durata prevăzută în acordul de primire, dar nu mai mult de 5 ani consecutiv.

(3) Cercetătorul, posesor al unui permis de ședere în acest scop eliberat de un alt stat membru, aflat pe teritoriul României, poate depune cerere pentru prelungirea dreptului de ședere temporară în scopul desfășurării de activități de cercetare științifică fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere în acest scop. Permisul de ședere se acordă în baza avizului Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, prevăzut la art. 48 alin. (2), în condițiile alin. (2).

ART. 68

Activitatea didactică

Străinii titulari ai unui drept de ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică pot desfășura activități didactice în condițiile legii.

ART. 69

Alte situații de prelungire a dreptului de ședere temporară

(1) Străinii intrați în România în baza unei vize de lungă ședere, pentru alte scopuri, pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară, după cum urmează:

a) străinii detașați - cu prezentarea autorizației de muncă eliberate în condițiile legii. Dreptul de ședere pentru acest scop poate fi prelungit pentru întreaga perioadă de valabilitate a autorizației de muncă, pentru prelungirile ulterioare fiind aplicabile dispozițiile legale privind prelungirea dreptului de ședere a străinilor angajați în muncă;

b) străinii angajați ai persoanelor juridice cu sediul într-unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau într-unul dintre statele semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European detașați în România - cu prezentarea următoarelor documente:

(i) copia actului de detașare tradus și apostilat în condițiile legii;

(ii) permisul de ședere eliberat de statul în care își are sediul angajatorul, în original și în copie;

c) străinii care urmează o formă de tratament medical de lungă durată - cu prezentarea scrisorii de acceptare a unei instituții medicale publice sau private, în care să fie precizate diagnosticul și durata tratamentului. Acest permis de ședere poate fi acordat și pentru un eventual însoțitor care asistă străinul aflat în imposibilitatea de a se îngriji singur, dacă acest lucru este menționat expres în scrisoarea de acceptare;

d) străinii desemnați ca administratori ai unei societăți comerciale, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

(i) fac dovada calității de administrator;

(ii) fac dovada că, la data solicitării, nu sunt asociați sau acționari la societatea comercială în cauză ori la altă persoană juridică română și că nu au avut aceste calități în ultimii 2 ani;

(iii) la societatea comercială în cauză să nu mai existe un alt străin care a obținut un drept de ședere în acest scop;

(iv) societatea comercială în cauză a realizat un aport de capital sau transfer de tehnologie de cel puțin 50.000 euro. La prelungirile ulterioare trebuie să facă dovada că aportul de capital s-a concretizat în realizarea sau achiziționarea de construcții destinate desfășurării activităților prevăzute de Nomenclatorul Clasificării Activităților din Economia Națională sau în transfer de tehnologie;

e) străinii care au intrat pe teritoriul României în scopul formării profesionale neremunerate în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat sau în cadrul unui furnizor de formare profesională acreditat - cu prezentarea contractului de formare pentru participarea neremunerată la o formă de pregătire profesională;

f) străinii care desfășoară activități în cadrul unor programe de voluntariat - cu prezentarea contractului de voluntariat încheiat cu organizația-gazdă, în cuprinsul căruia se face mențiune cu privire la activitatea pe care urmează să o

desfășoare, condițiile în care sunt supravegheați în îndeplinirea sarcinilor, precum și la orele de lucru;

g) străinii care desfășoară alte activități care nu contravin legilor române - cu avizul autorităților competente, atunci când este necesar, sau dacă prezintă documente prin care să justifice necesitatea șederii în România;

h) apatrizilor de origine română, care sunt repatriați în baza unor înțelegeri internaționale la care România este parte - fără îndeplinirea condițiilor generale de acordare a dreptului de ședere temporară.

(2) Străinilor a căror ședere este în interesul statului român li se poate prelungi dreptul de ședere temporară, la solicitarea expresă a Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, autorităților administrației publice centrale de specialitate.

(3) La acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară, străinii prevăzuți la alin. (1) lit. a), c), e), f) și g) trebuie să facă dovada mijloacelor de întreținere, cel puțin la nivelul salariului mediu net pe economie, cei prevăzuți la alin. (1) lit. d), în cuantum de cel puțin 500 euro lunar proveniți din activitatea desfășurată în calitate de administrator.

(4) Străinii prevăzuți la alin. (1) lit. h) sunt exceptați de la obligația prezentării dovezii mijloacelor de întreținere și sunt scutiți de la plata taxelor consulare. Dreptul de ședere pentru această categorie se prelungește pe perioade de 4 ani.

(5) Dreptul de ședere pentru străinii prevăzuți la alin. (1) lit. e) și f) se acordă pentru o perioadă de maximum un an, fără posibilitatea prelungirii. În cazuri excepționale, pentru străinii prevăzuți la alin. (1) lit. e) dreptul de ședere poate fi prelungit o singură dată pentru o perioadă de până la 6 luni, în vederea dobândirii unei calificări în profesia în care s-au pregătit.

SECȚIUNEA a 2-a

Acordarea dreptului de ședere permanentă

ART. 70

Dreptul de ședere permanentă

(1) Dreptul de ședere permanentă se acordă, la cerere, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioadă nedeterminată, străinilor titulari ai unui drept de ședere.

(2) Dreptul de ședere permanentă nu se acordă următoarelor categorii de străini:

- a) titulari ai dreptului de ședere temporară pentru studii;
- b) solicitanți de azil;
- c) beneficiari ai protecției umanitare temporare sau ai protecției temporare;
- d) titulari ai dreptului de ședere conferit de viza diplomatică sau de serviciu.

(3) Dreptul de ședere permanentă încetează în următoarele situații:

- a) în cazul anulării sau revocării;
- b) în cazul obținerii unui drept de ședere permanentă pe teritoriul altui stat;
- c) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pentru o perioadă mai mare de 12 luni consecutive, cu excepția situației în care, în această perioadă, străinul a beneficiat de un drept de ședere temporară într-un stat membru al Uniunii Europene;
- d) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pe o perioadă mai mare de 6 ani consecutivi, chiar dacă în această perioadă a beneficiat de un drept de ședere temporară într-un stat membru al Uniunii Europene.

(4) În situația în care, la încetarea dreptului de ședere permanentă, străinul se găsește pe teritoriul României, iar prezența acestuia nu constituie o amenințare la adresa ordinii publice sau securității naționale, acesta poate solicita eliberarea unui permis de ședere temporară pentru scopurile și în condițiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(5) Străinului al cărui drept de ședere permanentă a încetat în condițiile alin. (3) lit. b) sau c) i se poate acorda un nou drept de ședere permanentă, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, după o ședere legală și continuă pe teritoriul României de 12 luni.

ART. 71

Condiții de acordare a dreptului de ședere permanentă

(1) Dreptul de ședere permanentă se acordă străinilor prevăzuți la art. 70 alin. (1), dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au avut o ședere continuă și legală pe teritoriul României în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, astfel:

(i) șederea va fi considerată continuă atunci când perioada de absență de pe teritoriul României este mai mică de 6 luni consecutive și nu depășește în total 10 luni;

(ii) șederea va fi considerată legală atunci când împotriva străinului nu a fost dispusă nicio măsură de îndepărtare de pe teritoriul național;

(iii) la stabilirea perioadei de ședere continuă și legală se ia în calcul jumătate din perioada de ședere în scop de studii;

(iv) la stabilirea perioadei de ședere continuă și legală nu se ia în calcul șederea conferită de viza diplomatică sau de serviciu și nici șederea obținută pentru desfășurarea de activități ca lucrător sezonier;

b) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim net pe economie, cu excepția străinilor membri de familie ai cetățenilor români;

c) fac dovada asigurării sociale de sănătate;

d) fac dovada deținerii legale a spațiului de locuit, în condițiile legii;

e) cunosc limba română cel puțin la un nivel satisfăcător;

f) nu prezintă pericol pentru ordinea publică și siguranța națională.

(2) Străinilor de origine română sau născuți în România, precum și celor a căror ședere este în interesul statului român

li se poate acorda dreptul de ședere permanentă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-e).

(3) Minorilor ai căror părinți sunt titulari ai unui drept de ședere permanentă li se poate acorda același statut fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1). În cazul în care numai unul dintre părinți este titular al unui drept de ședere permanentă, este necesar consimțământul celuilalt părinte, în formă autentică.

(4) Străinilor care fac dovada că au efectuat investiții de minimum 1.000.000 de euro sau au creat peste 100 de locuri de muncă cu normă întreagă li se poate acorda dreptul de ședere permanentă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b).

ART. 72

Solicitarea dreptului de ședere permanentă

(1) Străinii prevăzuți la art. 70 alin. (1) trebuie să depună personal la formațiunile teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări o cerere-tip însoțită de următoarele documente:

- a) documentul de trecere a frontierei de stat;
- b) acte doveditoare privind deținerea legală a spațiului de locuit;
- c) acte doveditoare privind mijloacele de întreținere;
- d) dovada asigurării sociale de sănătate;
- e) certificat de cazier judiciar, eliberat de autoritățile române.

(2) Cu prilejul depunerii cererii, solicitanții vor susține un interviu în vederea stabilirii nivelului de cunoaștere a limbii române.

ART. 73

Aprobarea dreptului de ședere permanentă

(1) Dreptul de ședere permanentă se aprobă de către șeful Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Cererile se analizează de către o comisie special constituită, prin dispoziție a șefului Oficiului Român pentru Imigrări, comisie care formulează propuneri motivate pentru fiecare caz în parte.

(3) Termenul de soluționare a cererilor este de maximum 6 luni de la data înregistrării. Pentru motive obiective, șeful Oficiului Român pentru Imigrări poate prelungi acest termen cu încă 3 luni, cu înștiințarea solicitantului.

(4) Aprobarea se comunică în scris solicitantului, în termen de 15 zile lucrătoare de la soluționarea cererii.

(5) În termen de 30 de zile de la primirea comunicării, străinul căruia i s-a aprobat dreptul de ședere permanentă în România este obligat să se prezinte la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări unde a fost înregistrată cererea, în vederea eliberării permisului de ședere permanentă.

(6) Acordarea dreptului de ședere permanentă pentru străinii membri de familie ai cetățenilor români se efectuează cu scutire de la plata taxelor consulare.

ART. 74

Refuzul acordării dreptului de ședere permanentă

(1) Dacă se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta secțiune, comisia constituită potrivit art. 73 alin. (2) propune șefului Oficiului Român pentru Imigrări refuzul acordării dreptului de ședere permanentă.

(2) Refuzul, precum și motivele care au stat la baza acestuia se comunică, în scris, solicitantului, în termen de 15 zile lucrătoare de la soluționarea cererii.

(3) Refuzul acordării dreptului de ședere permanentă poate fi atacat în termen de 30 de zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București.

(4) Refuzul acordării dreptului de ședere permanentă nu produce efecte juridice asupra dreptului de ședere al titularului cererii.

ART. 75

Tratament egal

Titularii unui drept de ședere permanentă beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește:

a) accesul la piața muncii, inclusiv în privința condițiilor de angajare și de muncă, la activități economice în mod independent și la activități profesionale, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor [Legii nr. 300/2004](#) *) privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent, cu modificările și completările ulterioare, cu condiția ca activitatea desfășurată să nu presupună, chiar și ocazional, exercitarea unor prerogative ale autorității publice;

*) [Legea nr. 300/2004](#) a fost abrogată prin [Ordonanța de urgență nr. 44/2008](#) privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008.

b) accesul la toate formele și nivelurile de învățământ și de pregătire profesională, inclusiv la acordarea burselor de studiu;

c) echivalarea studiilor și recunoașterea diplomelor, a certificatelor, a atestatelor de competență și a calificărilor profesionale, în conformitate cu reglementările în vigoare;

d) securitatea socială, asistența și protecția socială;

e) asistența de sănătate publică;

f) deduceri de impozit pe venitul global și scutiri de taxe;

g) accesul la bunuri și servicii publice, inclusiv obținerea de locuințe;

h) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație sindicală sau profesională.

ART. 76

Stabilirea domiciliului străinilor în România

Străinii titulari ai unui drept de ședere permanentă au dreptul să își stabilească sau să își schimbe domiciliul pe teritoriul României în aceleași condiții ca și cetățenii români.

SECȚIUNEA a 3-a

Anularea și revocarea dreptului de ședere în România

ART. 77

Cazuri de anulare și revocare

(1) Oficiul Român pentru Imigrări anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere permanentă sau temporară în România, dacă se constată ulterior că:

a) la data acordării dreptului de ședere permanentă sau a prelungirii dreptului de ședere temporară străinul nu îndeplinea condițiile prevăzute de lege în acest sens;

b) dreptul de ședere permanentă sau prelungirea dreptului de ședere temporară a fost obținut/obținută prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori de alte mijloace ilegale;

c) dreptul de ședere a fost obținut în baza unei căsătorii de conveniență, constatată în condițiile art. 63;

d) străinul a fost îndepărtat anterior de pe teritoriul României și a reintrat, sub o altă identitate, în perioada de interdicție.

(2) Oficiul Român pentru Imigrări revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere permanentă atunci când se constată că rezidentul permanent constituie o amenințare la adresa ordinii publice, ca urmare a infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României.

(3) Oficiul Român pentru Imigrări revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere temporară atunci când:

a) în urma verificărilor efectuate de Oficiul Român pentru Imigrări sau a sesizărilor primite de la alte autorități competente, potrivit legii, se constată că străinul nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora i-a fost prelungit dreptul de ședere ori nu mai respectă scopul pentru care i-a fost acordat acest drept;

b) se constată că străinul a încălcat reglementările privind frontiera de stat sau pe cele referitoare la angajarea în muncă a străinilor;

c) se constată că străinul suferă de o boală ce pune în pericol sănătatea publică și nu se supune măsurilor de tratament medical stabilite de autoritățile competente.

ART. 78

Comunicarea deciziei de anulare sau revocare

Decizia de anulare sau revocare a dreptului de ședere se comunică:

a) de către Oficiul Român pentru Imigrări, străinului care se află pe teritoriul României, prin decizia de returnare prevăzută la art. 82;

b) de către Poliția de Frontieră Română, străinului care se prezintă la frontieră cu scopul de a intra în România, prin comunicarea de nepermitere a intrării.

SECȚIUNEA a 4-a

Integrarea în viața economică, culturală și socială a

străinilor

ART. 79

Asistența pentru integrarea străinilor

(1) Statul român asigură condițiile pentru integrarea străinilor cărora li s-a acordat un drept de ședere în România, în viața economică, socială și culturală a țării.

(2) În scopul integrării străinilor pot fi organizate și desfășurate următoarele activități:

a) cursuri de limba română;

b) cursuri și alte forme de perfecționare și pregătire profesională;

c) asigurarea informării cu privire la drepturile și obligațiile străinilor, precum și asupra oportunităților de integrare în societatea românească;

d) cursuri de cunoaștere a istoriei, culturii, civilizației și a sistemului de drept din România;

e) întâlniri prilejuite de diferite evenimente, la care să participe și cetățeni români, în scopul promovării cunoașterii și înțelegerii reciproce.

ART. 80

Instituții și organizații implicate

(1) Instituțiile publice vor coopera, potrivit competențelor, cu organizații neguvernamentale și organizații internaționale, în scopul promovării și derulării de programe pentru integrarea străinilor în societate, precum și pentru identificarea resurselor financiare necesare în acest sens.

(2) În toate activitățile pe care le desfășoară, instituțiile publice și organizațiile neguvernamentale vor asigura protecția străinilor împotriva oricărei forme de discriminare.

CAP. V

Regimul îndepărtării străinilor de pe teritoriul României

SECȚIUNEA 1

Condiții generale cu privire la îndepărtarea străinilor de pe teritoriul României

ART. 81

Îndepărtarea străinilor de pe teritoriul României

(1) Împotriva străinilor care au intrat ilegal, a căror ședere pe teritoriul României a devenit ilegală, a căror viză sau drept de ședere a fost anulat sau revocat, a acelorora cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere temporară, a acelorora cărora le-a încetat dreptul de ședere permanentă, precum și a foștilor solicitanți de azil Oficiul Român pentru Imigrări poate dispune măsura returnării de pe teritoriul României.

(2) În cazul străinilor declarați indezirabili, precum și împotriva celor pentru care instanța a dispus măsura de siguranță a expulzării, îndepărtarea de pe teritoriul României se face prin punerea în aplicare a prevederilor hotărârii instanței prin care s-a dispus măsura respectivă.

ART. 82

Decizia de returnare a străinilor de pe teritoriul României

(1) Decizia de returnare constituie actul administrativ al Oficiului Român pentru Imigrări sau al formațiunilor sale teritoriale, prin care străinii prevăzuți la art. 81 alin. (1) sunt obligați să părăsească teritoriul României.

(2) Decizia de returnare se redactează în două exemplare, fiecare în limba română și într-o limbă de circulație internațională.

(3) Decizia de returnare dă posibilitatea străinului să părăsească țara neînsoțit, astfel:

a) în termen de 15 zile, pentru:

(i) străinul a cărui ședere a devenit ilegală;

(ii) străinul a cărui viză a fost anulată sau revocată;

(iii) foștii solicitanți de azil pentru care s-a finalizat procedura de azil;

b) în termen de 30 de zile, pentru străinul căruia i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere temporară ori i-a fost refuzată prelungirea acestui drept;

c) în termen de 90 de zile, pentru:

(i) străinul căruia i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere temporară pentru desfășurarea de activități comerciale ori i-a fost refuzată prelungirea acestui drept, precum și membrii de familie ai acestuia care au beneficiat de un drept de ședere pentru reîntregirea familiei;

(ii) străinul căruia i-a încetat dreptul de ședere permanentă, dacă nu îndeplinește condițiile de prelungire a dreptului de ședere temporară pentru unul din scopurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(4) Termenele prevăzute la alin. (3) curg de la data la care decizia de returnare i-a fost adusă la cunoștință străinului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Străinilor care au trecut ilegal frontiera de stat, precum și celor cu ședere ilegală a căror identitate nu a putut fi stabilită li se emite decizie de returnare sub escortă, care va fi însoțită de luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la art. 97.

ART. 83

Comunicarea deciziei de returnare

(1) Comunicarea deciziei de returnare se realizează de către Oficiul Român pentru Imigrări ori de formațiunile sale teritoriale prin remiterea unui exemplar al acesteia.

(2) Remiterea se poate face prin înmânarea exemplarului, sub semnătură, atunci când străinul este prezent, sau prin trimiterea prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa la care străinul a declarat că locuiește, atunci când străinul nu este prezent.

(3) În cazul în care remiterea nu este posibilă, comunicarea deciziei de returnare se face prin afișarea unui exemplar al acesteia la sediul Oficiului Român pentru Imigrări sau al formațiunilor sale teritoriale.

(4) Se prezumă că remiterea nu este posibilă în următoarele situații:

- a) străinul refuză să primească exemplarul înmănat sau trimis prin poștă;
- b) străinul nu mai locuiește la adresa declarată;
- c) străinul nu a făcut cunoscută adresa la care locuiește.

ART. 84

Contestarea deciziei de returnare

(1) Decizia de returnare poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Oficiul Român pentru Imigrări, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis decizia de returnare. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este irevocabilă.

(2) În cazul străinilor prevăzuți la art. 82 alin. (5), decizia de returnare sub escortă poate fi contestată la curtea de apel competentă teritorial pe raza căreia se află centrul de cazare, în termen de 3 zile de la data comunicării. Instanța se pronunță în termen de 5 zile, hotărârea fiind definitivă și irevocabilă.

(3) Contestăția prevăzută la alin. (1) și (2) suspendă executarea măsurii de îndepărtare.

(4) Contestarea deciziei de returnare formulată de către străinii luați în custodie publică nu suspendă măsura luării în custodie publică.

SECȚIUNEA a 2-a

Străini indezirabili

ART. 85

Declararea ca indezirabil

(1) Declararea ca indezirabil este o măsură care se dispune împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București. Procurorul sesizează instanța de judecată, la propunerea instituțiilor cu competențe în domeniul ordinii publice și securității naționale care dețin date sau indicii temeinice, în sensul celor prevăzute la alin. (1).

(3) Datele și informațiile în baza cărora se propune declararea ca indezirabil pentru rațiuni de securitate națională se pun la dispoziția instanței de judecată, în condițiile stabilite de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la siguranța națională și protejarea informațiilor clasificate.

(4) Sesizarea prevăzută la alin. (2) se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Instanța de judecată aduce la cunoștință străinului faptele care stau la baza sesizării, cu respectarea prevederilor actelor normative care reglementează

regimul activităților referitoare la siguranța națională și protejarea informațiilor clasificate.

(5) Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizarea formulată în condițiile alin. (2). Hotărârea instanței este definitivă. Atunci când declararea străinului ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, în conținutul hotărârii nu se menționează datele și informațiile care au stat la baza motivării acesteia.

(6) Hotărârea se comunică străinului, precum și, dacă instanța dispune declararea ca indezirabil, Oficiului Român pentru Imigrări, pentru a fi pusă în executare.

(7) Dreptul de ședere a străinului încetează de la data pronunțării hotărârii prin care acesta a fost declarat indezirabil.

(8) Punerea în executare a hotărârii prin care străinul a fost declarat indezirabil se realizează prin escortarea străinului până la frontieră sau până în țara de origine, de către personalul specializat al Oficiului Român pentru Imigrări.

(9) Perioada pentru care un străin poate fi declarat indezirabil este de la 5 la 15 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului pentru o nouă perioadă cuprinsă între aceste limite, în cazul în care se constată că nu au încetat motivele care au determinat luarea acestei măsuri. Prelungirea termenului se face în condițiile prevăzute la alin. (2).

(10) Persoanele declarate indezirabile vor fi comunicate de Oficiul Român pentru Imigrări Direcției generale afaceri consulare.

ART. 86

Recursul împotriva hotărârii prevăzute la art. 85 alin. (5)

(1) Hotărârea prevăzută la art. 85 alin. (5) poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la data comunicării, la Înalta Curte de Casație și Justiție. Instanța se pronunță în termen de 5 zile de la data primirii cererii.

(2) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv de executare a hotărârii prin care străinul a fost declarat indezirabil. În cazuri temeinic justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, străinul poate cere instanței să dispună suspendarea executării hotărârii prin care a fost declarat indezirabil, până la soluționarea căii de atac. Instanța va soluționa cererea de suspendare de urgență, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept.

SECȚIUNEA a 3-a

Îndepărtarea sub escortă a străinilor

ART. 87

Îndepărtarea sub escortă a străinilor

(1) Îndepărtarea sub escortă se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către personalul specializat al Oficiului Român pentru Imigrări, pentru următoarele categorii de străini:

a) care nu au părăsit voluntar teritoriul României la expirarea termenului deciziei de returnare prevăzute la art. 82 alin. (3);

b) care au trecut ilegal frontiera de stat;

c) care au fost declarați indezirabili;

d) împotriva cărora a fost dispusă expulzarea.

(2) Îndepărtarea sub escortă se poate efectua și în cazul străinilor care prezintă dizabilități fizice sau mentale ori constituie un pericol pentru sănătatea publică.

ART. 88

Procedura îndepărtării sub escortă

(1) Îndepărtarea sub escortă presupune însoțirea străinului de către personalul specializat al Oficiului Român pentru Imigrări până la frontieră ori până în țara de origine, de tranzit sau de destinație.

(2) Dacă străinii posedă document de trecere a frontierei de stat valabil, mijloace financiare și nu este necesară efectuarea altor formalități, îndepărtarea sub escortă se va efectua în termen de 24 de ore.

(3) Străinii care nu posedă documente de trecere a frontierei de stat vor fi prezentați misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare acreditate în România ale statelor ai căror cetățeni sunt, pentru eliberarea documentelor.

(4) Procedurile aplicabile în cazul necooperării unor reprezentanțe diplomatice în legătură cu eliberarea de documente de călătorie pentru îndepărtarea străinilor de pe teritoriul statului român se stabilesc prin ordin comun al ministrului afacerilor externe și al ministrului internelor și reformei administrative.

(5) Pentru străinii proveniți din state care nu au misiuni diplomatice sau oficii consulare în România vor fi solicitate documente de trecere a frontierei de stat din țara de origine, prin Direcția generală afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

(6) În situația în care documentul de trecere a frontierei de stat nu poate fi obținut în condițiile prevăzute la alin. (5), Oficiul Român pentru Imigrări poate elibera un titlu de călătorie, conform legii.

(7) Când există indicii temeinice că îndepărtarea sub escortă nu poate fi efectuată în termen de 24 de ore, străinul va fi luat în custodie publică.

ART. 89

Îndepărtarea sub escortă în baza acordurilor de readmisie

(1) Străinii prevăzuți la art. 87 pot fi îndepărtați sub escortă și în baza acordurilor de readmisie încheiate de România cu alte state, în condițiile prevăzute în acestea.

(2) La cererea unuia dintre statele care au încheiate acorduri de readmisie cu România, se poate permite tranzitarea teritoriului României de către străinul care face obiectul unei proceduri de readmisie către un stat terț, cu condiția escortării și a prezentării garanțiilor că acesta își poate continua călătoria și poate intra în statul de destinație.

ART. 90

Măsuri de asistență între statele membre ale Uniunii Europene în cazul îndepărtării străinilor pe calea aerului

(1) În situația în care îndepărtarea nu este posibilă prin folosirea zborurilor directe până în țara de destinație, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita altor state tranzitul aeroportuar.

(2) Pentru realizarea îndepărtării străinului pe calea aerului, Oficiul Român pentru Imigrări dispune escortarea străinilor până în țara de tranzit sau de destinație în următoarele cazuri:

a) țara de tranzit sau de destinație solicită ca străinul să fie escortat;

b) este necesară acordarea de asistență medicală străinului în timpul realizării măsurilor de îndepărtare;

c) străinul trebuie supravegheat pentru a se preveni săvârșirea de fapte de natură penală în timpul realizării măsurilor de îndepărtare;

d) există indicii temeinice că străinul nu va respecta măsura de îndepărtare ori că intenționează să rămână în țara de tranzit;

e) autoritățile române cu atribuții în domeniul ordinii publice și securității naționale solicită ca străinul să fie escortat.

(3) Pe durata realizării măsurilor de îndepărtare, membrii escortei nu sunt înarmați și poartă ținută civilă. Aceștia sunt obligați să respecte legislația statului de tranzit, să folosească forța numai în caz de legitimă apărare sau în scopul împiedicării străinului să fugă, să își provoace răni, să lezeze integritatea corporală a altor persoane sau să producă pagube materiale atunci când reprezentanții statului de tranzit nu sunt prezenți sau este necesară acordarea de sprijin acestora.

(4) Oficiul Român pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare pentru întoarcerea în țară a străinilor dacă, în timpul îndepărtării pe calea aerului, a intervenit una dintre următoarele situații:

a) autorizația de tranzit aeroportuar a fost refuzată sau revocată;

b) străinul a intrat pe teritoriul statului solicitat în timpul tranzitului;

c) îndepărtarea străinului către o altă țară de tranzit ori către țara de destinație sau imbarcarea în zborul de legătură nu a fost realizată;

d) tranzitul aeroportuar nu mai este posibil.

(5) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră poate aproba solicitările de tranzit pentru străinii care fac obiectul unor măsuri de îndepărtare, adresate de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene.

(6) Solicitarea de tranzit prevăzută la alin. (5) poate fi refuzată dacă:

a) străinul este învinuit sau inculpat într-o cauză penală ori are de executat o pedeapsă privativă de libertate, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni pe teritoriul României;

b) tranzitul către alte state sau intrarea în țara de destinație nu este permisă;

c) în timpul tranzitului este necesar transportul către un alt aeroport aflat pe teritoriul României;

d) străinul reprezintă o amenințare pentru siguranța națională, ordinea și sănătatea publică sau relațiile internaționale ale statului român;

e) asistența solicitată este imposibilă în acel moment din motive obiective; în acest caz, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră informează, în cel mai scurt timp posibil, autoritățile solicitante asupra unei date cât mai apropiate de cea solicitată inițial, în care poate fi acordată asistența tranzitului.

(7) În situația în care, ulterior aprobării tranzitului, survin situațiile prevăzute la alin. (6), autorizațiile deja eliberate pot fi revocate, cu informarea autorităților solicitante asupra motivelor care au determinat revocarea.

(8) Solicitarea de tranzit trebuie transmisă în scris cu cel târziu două zile înainte de tranzit. Acest termen poate fi scurtat în cazuri urgente și justificate.

(9) Forma și conținutul solicitării de tranzit se stabilesc prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(10) Decizia va fi comunicată statului membru solicitant în termen de două zile. Termenul poate fi prelungit, în cazuri justificate, cu maximum 48 de ore.

(11) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră stabilește puncte de contact în toate zonele de tranzit importante.

(12) Operațiunea de tranzit nu trebuie să depășească 24 de ore. În cazul în care, din motive obiective, sunt necesare măsuri de asistență suplimentare pentru continuarea operațiunii de tranzit, acest termen poate fi prelungit cu maximum 48 de ore.

(13) În limita mijloacelor disponibile și în conformitate cu standardele internaționale relevante, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră va asigura măsurile de asistență necesare de la aterizare și până la părăsirea aeroportului către țara de destinație a străinului, în ceea ce privește:

a) întâmpinarea străinului la aeronavă și escortarea acestuia în perimetrul aeroportului, în special către zborul de legătură;

b) asigurarea tratamentului medical de urgență străinului și, dacă este cazul, persoanelor din escorta acestuia;

c) asigurarea hranei pentru străin și, dacă este cazul, pentru persoanele din escorta acestuia;

d) primirea, păstrarea și predarea documentelor de călătorie, în special în cazul străinilor neescortați;

e) în cazul străinilor neescortați, informarea statului solicitant despre locul și ora plecării străinului de pe teritoriul statului român;

f) informarea statului solicitant în privința oricăror incidente serioase care survin în timpul tranzitului;

g) pe timpul staționării în aeroportul de tranzit, șeful

punctului de trecere a frontierei poate dispune cazarea străinului în spații special amenajate și folosirea mijloacelor legale pentru prevenirea sau împiedicarea oricărei încercări a străinului de a se împotrivi tranzitului.

(14) Costurile serviciilor asigurate potrivit alin. (13) se suportă de statul solicitant.

ART. 91

Organizarea unor zboruri comune cu statele membre ale Uniunii Europene în vederea îndepărtării străinilor

(1) Oficiul Român pentru Imigrări poate organiza sau participa la acțiuni comune cu autoritățile competente din unul ori mai multe state membre ale Uniunii Europene, pentru îndepărtarea străinilor care fac obiectul unor măsuri de îndepărtare.

(2) Atunci când Oficiul Român pentru Imigrări decide organizarea unui zbor pentru îndepărtarea străinilor, la care ar putea să participe și alte state membre ale Uniunii Europene, informează autoritățile competente din aceste state.

(3) În vederea unei bune desfășurări a zborului, Oficiul Român pentru Imigrări întreprinde măsuri pentru selecționarea transportatorului, potrivit dispozițiilor legale, obținerea autorizațiilor necesare de la statele de tranzit și de destinație, stabilirea în comun cu autoritățile competente ale celorlalte state participante a numărului personalului de escortă necesar, încheierea înțelegerilor financiare necesare, precum și alte măsuri ce se impun.

(4) În cazul în care Oficiul Român pentru Imigrări decide să participe la un zbor pentru îndepărtarea străinilor organizat de un stat membru al Uniunii Europene, informează autoritățile competente din statul organizator despre intenția de a participa, specificând numărul de persoane care fac obiectul îndepărtării, și asigură un număr suficient de persoane pentru escortă. În cazul în care escorta este realizată numai de către statul organizator, Oficiul Român pentru Imigrări asigură prezența a cel puțin 2 reprezentanți la bordul aeronavei, care sunt responsabili de predarea străinilor de care răspund autoritățile din statele de destinație.

(5) Oficiul Român pentru Imigrări asigură atât străinilor care fac obiectul măsurilor de îndepărtare, cât și personalului de escortă propriu documente de călătorie valabile, vize și alte documente necesare și, prin intermediul Direcției generale afaceri consulare, solicită asistență necesară din partea reprezentanțelor diplomatice ale României.

ART. 92

Interzicerea îndepărtării

(1) Îndepărtarea este interzisă în următoarele cazuri:

a) străinul este minor, iar părinții acestuia au drept de ședere în România;

b) străinul este părinte al unui minor care are cetățenia română, dacă minorul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei alimentare, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;

- c) străinul este căsătorit cu un cetățean român, iar căsătoria nu este de conveniență;
- d) străinul a depășit vârsta de 80 de ani;
- e) există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante în statul în care urmează să fie trimis străinul;
- f) îndepărtarea este interzisă de documentele internaționale la care România este parte.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se poate acorda sau, după caz, prelungi dreptul de ședere în România de către Oficiul Român pentru Imigrări, pentru unul dintre scopurile și în condițiile prevăzute la capitolul IV, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere.

(3) Punerea în executare a măsurilor de îndepărtare se suspendă în cazul străinilor care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1), până la data la care încetează motivele de nepermitere a ieșirii din România.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (1), (2) și (3) străinii care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.

ART. 93

Repatrierea voluntară umanitară asistată

(1) Străinii aflați pe teritoriul României pot solicita sprijinul Oficiului Român pentru Imigrări, precum și al organizațiilor internaționale sau neguvernamentale cu atribuții în domeniu pentru repatrierea voluntară umanitară asistată, dacă nu dispun de mijloace financiare.

(2) Oficiul Român pentru Imigrări, în comun cu organizații internaționale cu atribuții în domeniu, precum și cu organizații neguvernamentale de profil vor desfășura programe comune pentru identificarea modalităților concrete de sprijinire a străinilor prevăzuți la alin. (1), în vederea repatrierii voluntare umanitare asistate a acestora, precum și a resurselor financiare necesare în acest sens.

(3) Străinilor incluși în programele de repatriere voluntară umanitară asistată li se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări certificate de repatriere.

(4) Străinii prevăzuți la alin. (1) pot beneficia, în mod individual, o singură dată de sprijinul acordat de Oficiul Român pentru Imigrări, prin intermediul programelor prevăzute la alin. (2), pentru repatrierea voluntară umanitară asistată.

SECȚIUNEA a 4-a

Expulzarea străinilor

ART. 94

Efectuarea expulzării străinilor

(1) Împotriva străinului care a săvârșit o infracțiune pe teritoriul României poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și de Codul de procedură

penală.

(2) Dreptul de ședere al străinului încetează de drept la data la care a fost dispusă măsura expulzării.

(3) Instanța de judecată poate dispune ca străinul să fie luat în custodie publică, până la efectuarea expulzării, fără ca perioada acestei măsuri să depășească 2 ani.

(4) Dacă străinul nu posedă document de trecere a frontierei de stat sau mijloace financiare suficiente, Oficiul Român pentru Imigrări procedează potrivit prevederilor art. 88 alin. (3), (5) și (6).

(5) În cazul în care măsura expulzării nu poate fi pusă în executare în termen de 24 de ore, străinul va fi luat în custodie publică potrivit prevederilor art. 97 alin. (11).

ART. 95

Interzicerea expulzării

(1) Un străin nu poate fi expulzat într-un stat în care există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante.

(2) Măsura expulzării nu se dispune, iar în cazul în care a fost dispusă, nu poate fi executată, dacă străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1).

(3) Interdicția de expulzare durează până la dispariția motivelor pe care a fost întemeiată.

(4) Constatarea situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) este de competența instanței de judecată, în urma comunicării efectuate de către Oficiul Român pentru Imigrări.

ART. 96

Recunoașterea deciziilor de îndepărtare a străinilor de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene

(1) Deciziile de îndepărtare a străinilor, cetățeni ai unor state terțe, de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene sunt recunoscute de statul român și sunt puse în aplicare de Oficiul Român pentru Imigrări în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în următoarele cazuri:

a) decizia de îndepărtare este luată pentru motive de ordine publică și siguranță națională, astfel:

(i) când străinul a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an;

(ii) ca urmare a desfășurării de către străini ori a existenței unor indicii temeinice că străinul urmează să desfășoare activități de natură să pună în pericol ordinea publică sau siguranța națională;

b) decizia de îndepărtare este luată ca urmare a neîndeplinirii de către străin a condițiilor referitoare la intrarea și șederea străinilor pe teritoriul statului membru în cauză.

(2) Criteriile și aranjamentele practice de compensare a dezechilibrelor financiare rezultate ca urmare a recunoașterii deciziilor de îndepărtare prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Pentru a fi puse în aplicare, este necesar ca deciziile

de îndepărtare prevăzute la alin. (1) să nu fi fost revocate sau suspendate de către autoritățile emitente.

(4) Sunt exceptați de la prevederile alin. (1) străinii membri de familie ai cetățenilor români, precum și membrii de familie ai cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene.

(5) În vederea aplicării prezentului articol, Oficiul Român pentru Imigrări cooperează și face schimb de informații cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene.

(6) Cheltuielile angajate de către Oficiul Român pentru Imigrări în scopul îndepărtării străinilor, în baza deciziilor prevăzute la alin. (1), se suportă din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat Ministerului Internelor și Reformei Administrative pentru Oficiul Român pentru Imigrări cu această destinație.

(7) Sumele reprezentând cheltuielile prevăzute la alin. (6), recuperate de la statul membru al Uniunii Europene care a emis decizia de îndepărtare, reprezintă reconstituiri de credite bugetare, dacă cheltuielile au fost efectuate pentru anul în curs, sau se fac venit la bugetul de stat, dacă cheltuielile au fost efectuate în anii precedenți.

(8) Oficiul Român pentru Imigrări decontează cheltuielile efectuate de alte state membre ale Uniunii Europene care pun în aplicare deciziile de îndepărtare până la împlinirea unei perioade de 4 ani de la data emiterii acestora de către autoritățile române, în limita bugetului de venituri și cheltuieli aprobat Ministerului Internelor și Reformei Administrative pentru Oficiul Român pentru Imigrări cu această destinație.

(9) Solicitățile de rambursare a cheltuielilor efectuate de statul membru al Uniunii Europene pot fi respinse de către Oficiul Român pentru Imigrări atunci când sunt efectuate după o perioadă mai mare de un an de la punerea în aplicare a măsurii de îndepărtare.

SECȚIUNEA a 5-a

Luarea în custodie publică a străinilor. Centre de cazare

ART. 97

Luarea în custodie publică a străinilor

(1) Luarea în custodie publică este o măsură de restrângere temporară a libertății de mișcare pe teritoriul statului român, dispusă de magistrat împotriva străinului care nu a putut fi îndepărtat sub escortă în termenul prevăzut de lege, precum și împotriva străinului care a fost declarat indezirabil sau cu privire la care instanța a dispus expulzarea.

(2) În cazul străinilor care nu au putut fi îndepărtați sub escortă în termenul prevăzut de lege, luarea în custodie publică se dispune de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea Oficiului Român pentru Imigrări sau a formațiunilor sale teritoriale.

(3) În cazul străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura

expulzării, instanța poate dispune ca străinul să fie luat în custodie publică până la efectuarea expulzării de către organele de poliție, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, fără ca perioada de custodie publică să depășească 2 ani.

(4) Luarea în custodie publică a străinilor declarați indezirabili se dispune de instanța de judecată care a dispus măsura declarării ca indezirabil prin hotărârea prevăzută la art. 85 alin. (5). Custodia publică a străinilor declarați indezirabili încetează la data punerii în executare a hotărârii instanței de judecată, în condițiile prevăzute la art. 85 alin. (8).

(5) Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor prevăzuți la alin. (2) care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este irevocabilă.

(6) Perioada maximă de luare în custodie publică a străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării nu poate depăși 6 luni.

(7) În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată existența unuia dintre cazurile prevăzute la art. 92 alin. (1) sau acesta formulează pentru prima dată o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, măsura luării în custodie publică încetează de drept. La formularea unei a doua cereri, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la o nouă procedură.

(8) Fac excepție de la prevederile alin. (7) situațiile în care, pentru rațiuni de siguranță națională sau ordine publică, se impune îndepărtarea străinilor de pe teritoriul României sau menținerea străinului în custodie publică până la finalizarea procedurii pentru acordarea statutului de refugiat.

(9) Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la alin. (2), pot depune, în termen de 5 zile, plângere la Curtea de Apel București, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii.

(10) Străinii luați în custodie publică, precum și cei îndepărtați sub escortă în termen de 24 de ore sunt amprețați și fotografiați.

(11) În cazul prevăzut la alin. (3), dacă instanța care a pronunțat hotărârea penală nu a dispus luarea în custodie publică, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita Curții de Apel București luarea în custodie publică a străinului care urmează a fi expulzat. Instanța soluționează cererea în termen de 3 zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

ART. 98

Centrele de cazare

(1) Străinii luați în custodie publică vor fi introduși în

centre de cazare, denumite în continuare centre.

(2) Centrele sunt locuri închise, special amenajate, administrate de Oficiul Român pentru Imigrări, și sunt destinate cazării temporare a străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura returnării ori expulzării și au fost luați în custodie publică.

(3) Centrele sunt organizate și funcționează pe baza regulamentului care se aprobă de ministrul internelor și reformei administrative.

(4) Centrele sunt înființate, organizate, autorizate sanitar, amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții adecvate de cazare, hrană, asistență medicală și igienă personală.

ART. 99

Drepturile și obligațiile străinilor cazați în centre

(1) Străinii cazați în centre beneficiază de drepturile prevăzute de lege, precum și de cele prevăzute în tratatele și acordurile internaționale în materie la care România este parte.

(2) Străinii cazați în centre au dreptul la asistență juridică, medicală și socială și la respectarea opiniei și specificului propriu, în materie religioasă, filozofică și culturală.

(3) Străinii cazați în centre au dreptul de a fi informați imediat după aducerea lor în aceste locuri, în limba în care vorbesc sau într-o limbă înțeleasă, despre motivele principale care au condus la luarea măsurii, drepturile și obligațiile pe care le au în timpul șederii în aceste centre. Motivul luării în custodie publică, precum și drepturile și obligațiile străinilor cazați în centre le vor fi comunicate în scris de către persoanele desemnate să conducă aceste centre.

(4) Pe întreaga perioadă a șederii în centre străinilor li se va asigura posibilitatea comunicării cu reprezentanții diplomați și consulari ai statului de proveniență.

(5) Personalul centrelor va trata străinii cazați în mod nediscriminatoriu pe motiv de rasă, sex, vârstă, cultură, naționalitate, religie sau apartenență la un anumit grup social.

(6) Pe toată durata cazării în centre străinii sunt obligați să respecte regulile, programul zilnic și ordinea interioară stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

(7) Minorii introduși în centrele de cazare au acces gratuit la sistemul de învățământ obligatoriu.

ART. 100

Asistența medicală a străinilor luați în custodie

(1) Străinii luați în custodie publică au dreptul la asistență medicală, medicamente și materiale sanitare gratuite.

(2) Serviciile medicale prevăzute la alin. (1) se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau prin unitățile sanitare ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative ori ale Ministerului Sănătății Publice. Decontarea cheltuielilor se asigură de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin bugetul alocat Oficiului Român pentru Imigrări, special prevăzut în acest scop.

ART. 101

Măsuri speciale

(1) Străinii luați în custodie publică, condamnați prin hotărâri judecătorești definitive, vor fi cazați separat de celelalte categorii de străini.

(2) Pe toată perioada cât străinii prevăzuți la alin. (1) se află în custodie publică deplasarea în afara centrelor se va efectua sub escortă.

SECȚIUNEA a 6-a

Tolerarea rămânerii pe teritoriul României

ART. 102

Acordarea tolerării

(1) Tolerarea rămânerii pe teritoriul României, denumită în continuare tolerare, reprezintă permisiunea de a rămâne pe teritoriul țării acordată de Oficiul Român pentru Imigrări străinilor care nu au dreptul de ședere și, din motive obiective, nu părăsesc teritoriul României.

(2) Prin motive obiective, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege acele împrejurări independente de voința străinului, imprevizibile și care nu pot fi înlăturate, datorită cărora străinul nu poate părăsi teritoriul României.

(3) Neacordarea tolerării de către Oficiul Român pentru Imigrări poate fi contestată în termen de 5 zile de la comunicare la curtea de apel competentă teritorial. Instanța se pronunță în termen de 30 de zile, hotărârea instanței fiind irevocabilă.

ART. 103

Situații de tolerare pe teritoriul României

Străinii prevăzuți la art. 102 alin. (1) pot fi tolerați în următoarele situații:

a) atunci când se află în situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1) și nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru acordarea unui permis de ședere;

b) când străinii luați în custodie publică, împotriva cărora s-a dispus măsura returnării, nu au putut fi îndepărtați în termen de 6 luni;

c) când străinii luați în custodie publică, împotriva cărora instanța a dispus expulzarea, nu au putut fi expulzați în termen de 2 ani de la data la care au fost luați în custodie publică;

d) atunci când prezența temporară pe teritoriul României a acestora este cerută de interese publice importante. În acest caz, tolerarea se acordă la solicitarea organelor de stat competente;

e) atunci când există motive serioase să se considere că străinii sunt victime ale traficului de ființe umane. În acest caz, tolerarea se acordă la solicitarea procurorului sau a instanței;

f) atunci când Oficiul Român pentru Imigrări constată că aceștia se află în imposibilitatea de a părăsi temporar România din alte motive obiective.

ART. 104

Regimul tolerării

(1) Tolerarea se acordă pentru o perioadă de până la 6 luni, care poate fi prelungită pentru noi perioade de până la 6 luni, până la dispariția cauzelor.

(2) Tolerarea nu anulează obligația străinilor de a părăsi teritoriul statului român la încetarea motivelor pentru care a fost acordată.

(3) Tolerarea încetează în momentul părăsirii teritoriului României de către străin.

(4) La încetarea motivelor care au stat la baza acordării tolerării străinul va fi îndepărtat imediat de pe teritoriul României, fără o notificare prealabilă.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la art. 103 lit. e), procurorul, prin ordonanță sau, după caz, instanța, prin încheiere, poate dispune prelungirea tolerării dacă prezența acestora este necesară pentru buna desfășurare a procesului penal. În acest caz tolerarea se prelungește succesiv, în condițiile prevăzute la alin. (1), până la încetarea procesului penal.

(6) Străinul este obligat să se prezinte lunar sau ori de câte ori este chemat la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care i-a acordat tolerarea și să anunțe orice schimbare a reședinței.

(7) Tolerarea are valabilitate teritorială limitată la raza de competență a formațiunii Oficiului Român pentru Imigrări care a acordat-o, iar orice deplasare în afara acesteia este permisă numai cu aprobare prealabilă.

(8) În situația nerespectării obligațiilor prevăzute la alin. (6) sau (7) poate fi dispusă măsura luării în custodie publică a străinului.

(9) În cazul străinilor prevăzuți la art. 103 lit. b) și c), dacă au dispărut motivele pentru care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în perioada de custodie publică, aceștia pot fi luați din nou în custodie publică, pentru o perioadă de maximum 30 de zile, în condițiile art. 97 alin. (2), în vederea îndepărtării de pe teritoriul României.

SECȚIUNEA a 7-a

Interzicerea intrării pe teritoriul României

ART. 105

Dispunerea măsurii de interzicere a intrării în România

(1) Concomitent cu emiterea deciziei de returnare sau cu punerea în aplicare a măsurii de expulzare, Oficiul Român pentru Imigrări poate dispune, în condițiile legii, și interzicerea intrării în România pentru o perioadă determinată.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) poate fi dispusă de Oficiul Român pentru Imigrări sau de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în condițiile legii, și în situația în care străinul nu a făcut obiectul unei măsuri de îndepărtare sau împotriva străinilor prevăzuți la art. 8 alin. (1) lit. b)-d) și alin. (2) lit. a) și b).

(3) Aplicarea măsurii de interzicere a intrării se realizează

în toate cazurile prin instituirea consemnului nominal la punctele de trecere a frontierei de stat și, atunci când este posibil, prin aplicarea în documentele de trecere a frontierei de stat a ștampilei în care se precizează durata acesteia.

(4) Instituirea măsurii interzicerii intrării în România se comunică străinilor, în scris, de către organul care a luat măsura, împreună cu motivele care au stat la baza dispunerii acesteia.

(5) Interzicerea intrării în România poate fi contestată de către străin în termen de 10 zile de la comunicare la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea care a dispus această măsură. Contestația nu suspendă executarea măsurilor de îndepărtare. Hotărârea instanței este irevocabilă.

(6) Toate cazurile în care a fost dispusă interzicerea intrării în România vor fi comunicate de instituția care a dispus această măsură Direcției generale afaceri consulare din Ministerul Afacerilor Externe.

ART. 106

Stabilirea duratei interdicției de intrare în România

(1) Împotriva străinilor care au intrat legal în România, dar a căror ședere a devenit ilegală, durata interdicției de intrare în România va fi după cum urmează:

a) un an, în cazul:

(i) unei șederi ilegale de la 30 de zile la un an, pentru străinii care nu au părăsit teritoriul României la expirarea dreptului de ședere conferit prin viză sau în temeiul unor convenții internaționale ori acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize;

(ii) unei șederi ilegale de la 3 luni la un an, pentru străinii care au fost titulari ai unui permis de ședere temporară;

(iii) străinilor care nu au respectat decizia de returnare și care au fost îndepărtați sub escortă;

b) 2 ani - în cazul unei șederi ilegale de la 1 an la 2 ani;

c) 3 ani - în cazul unei șederi ilegale de la 2 ani la 3 ani;

d) 5 ani - în cazul unei șederi ilegale de peste 3 ani.

(2) Limitele interdicțiilor prevăzute la alin. (1) se reduc la jumătate pentru străinii care:

a) solicită repatrierea voluntară umanitară asistată, în condițiile prevăzute la art. 93;

b) suportă cheltuielile necesare îndepărtării de pe teritoriul României;

c) rambursează ulterior Oficiului Român pentru Imigrări cheltuielile suportate pentru îndepărtarea de pe teritoriul României;

d) nu necesită cheltuieli cu transportul internațional pentru îndepărtarea de pe teritoriul României;

(3) În cazul străinilor împotriva cărora instanța a dispus măsura de siguranță a expulzării, durata interdicției va fi egală cu durata pedepsei la care au fost condamnați, dar nu mai mică de 3 ani.

(4) Împotriva străinilor care au trecut ilegal ori au

încercat să treacă fraudulos frontiera de stat, durata interdicției va fi de 5 ani.

(5) Împotriva străinilor prevăzuți la art. 105 alin. (2) durata interdicției va fi după cum urmează:

a) 15 ani - pentru străinii prevăzuți la art. 8 alin. (1) lit. b)-d);

b) 5 ani - pentru străinii prevăzuți la art. 8 alin. (2) lit. a) și b).

CAP. VI

Documente care se eliberează străinilor

SECȚIUNEA 1

Permisele de ședere

ART. 107

Eliberarea permiselor de ședere

(1) Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, un permis de ședere, după cum urmează:

a) permis de ședere temporară străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere temporară;

b) permisul de ședere în scop de muncă străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere temporară și dreptul de muncă;

c) permis de ședere permanentă străinului căruia i s-a acordat dreptul de ședere permanentă.

(2) Prevederile referitoare la permisul de ședere temporară se aplică în mod corespunzător și permisului de ședere în scop de muncă.

ART. 108

Regimul permisului de ședere

(1) Permisul de ședere eliberat străinului în condițiile prezentei ordonanțe de urgență face dovada identității, a adresei de reședință sau de domiciliu pe teritoriul României și atestă existența dreptului de ședere în România, precum și durata și scopul pentru care i-a fost acordat acest drept.

(2) Titularul permisului de ședere are obligația de a avea în permanență asupra sa documentul, de a nu-l înstrăina și de a-l prezenta organelor autorităților competente ori de câte ori i se solicită aceasta.

ART. 109

Permisul de ședere temporară

(1) Permisul de ședere temporară se eliberează străinilor la acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară. În permisul de ședere temporară se înscrie adresa la care străinul declară că are reședința pe teritoriul României.

(2) Permisul de ședere temporară are o valabilitate limitată la perioada pentru care s-a acordat sau, după caz, s-a prelungit dreptul de ședere temporară. Permisul de ședere temporară se reînnoiește de fiecare dată cu ocazia prelungirii dreptului de

ședere temporară.

ART. 110

Permisul de ședere permanentă

(1) Permisul de ședere permanentă se eliberează străinilor, în baza obținerii dreptului de ședere permanentă, pentru o perioadă de 5 ani și se reînnoiește succesiv pentru aceeași perioadă.

(2) În permisul de ședere permanentă se înscrie adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României.

(3) Cererea pentru acordarea permisului de ședere permanentă se depune de către titularul dreptului de ședere permanentă la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări în a cărei rază de competență locuiește în mod legal solicitantul și trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie;

b) documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României, în original și în copie.

(4) Pentru reînnoirea permisului de ședere permanentă, solicitantul trebuie să depună, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității documentului, o cerere însoțită de documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României.

ART. 111

Anularea permisului de ședere

În cazul în care titularului permisului de ședere i se revocă sau i se anulează dreptul de ședere, documentul se anulează la data luării deciziei și se retrage cel mai târziu la data la care această decizie este adusă la cunoștință străinului.

ART. 112

Furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere

(1) Titularul permisului de ședere este obligat să anunțe formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care a eliberat documentul despre furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea acestuia, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații.

(2) Străinului i se eliberează de către formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări competentă un nou permis de ședere în locul celui declarat furat, pierdut, deteriorat sau distrus.

(3) Permisele de ședere a căror valabilitate a expirat, precum și cele deteriorate se anulează de formațiunea competentă teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări.

ART. 113

Forma și conținutul permiselor de ședere

Forma și conținutul permiselor de ședere se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.

SECȚIUNEA a 2-a

Cărțile de rezidență pentru străinii membri de familie ai cetățenilor români

ART. 114

Emiterea cărților de rezidență

(1) Străinului, membru de familie al unui cetățean român, căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, o carte de rezidență, după cum urmează:

a) carte de rezidență pentru străinii membri de familie - străinului membru de familie al cetățeanului român, căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere temporară;

b) carte de rezidență permanentă pentru străinii membri de familie - străinului membru de familie al cetățeanului român, căruia i s-a acordat dreptul de ședere permanentă.

(2) În cartea de rezidență și în cartea de rezidență permanentă se înscrie adresa la care străinul declară că are reședința sau domiciliul pe teritoriul României.

(3) Forma și conținutul cărților de rezidență sunt similare celor eliberate membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii Europene, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor [Hotărârii Guvernului nr. 1.864/2006](#) pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005](#) privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European și pentru stabilirea formei și conținutului documentelor care se eliberează cetățenilor Uniunii Europene și membrilor lor de familie.

(4) Materialele necesare producerii cărților de rezidență eliberate străinilor membri de familie ai cetățenilor români sunt asigurate din stocurile achiziționate de Ministerul Internelor și Reformei Administrative pentru confecționarea cărților de identitate pentru cetățenii români, potrivit [art. 23 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 84/2001](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 372/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

ART. 115

Valabilitatea cărților de rezidență

(1) Cartea de rezidență se eliberează la acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară și are o valabilitate limitată la perioada pentru care s-a acordat sau, după caz, s-a prelungit dreptul de ședere temporară.

(2) Cartea de rezidență permanentă se eliberează în baza obținerii dreptului de ședere permanentă, pentru o perioadă de 10 ani, și se reînnoiește succesiv, pentru aceeași perioadă.

ART. 116

Regimul cărților de rezidență

(1) Cartea de rezidență dovedește identitatea străinului membru de familie al unui cetățean român și atestă exercitarea

dreptului de ședere în România.

(2) Titularul cărții de rezidență are obligația de a nu o înstrăina și de a o prezenta autorităților competente ori de câte ori i se solicită aceasta.

(3) Se interzice darea, primirea sau solicitarea documentelor prevăzute la art. 114 drept garanție pentru prestarea unor servicii, pentru încredințarea unor bunuri sau valori, pentru plata datoriilor sau în alte scopuri.

(4) Orice modificare, adăugare sau mențiune, alta decât cea prevăzută de lege, înscrisă în documentele prevăzute la art. 114, este interzisă și atrage nulitatea acestora.

(5) În situațiile prevăzute la alin. (4), nulitatea se constată de către personalul Oficiului Român pentru Imigrări.

(6) Polițistul care constată una dintre situațiile prevăzute la alin. (4) este obligat să rețină documentul respectiv și să îl transmită celei mai apropiate formațiuni teritoriale a Oficiului Român pentru Imigrări.

(7) Titularul cărții de rezidență este obligat să se prezinte la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări competentă, în vederea eliberării unui nou document, în următoarele situații:

a) când au intervenit modificări cu privire la nume, prenume, cetățenie și adresă;

b) în cazul distrugerii sau deteriorării cărții de rezidență;

c) în cazul pierderii sau furtului, numai după declararea evenimentului la organul de poliție competent teritorial.

ART. 117

Anularea cărților de rezidență

În cazul în care titularului cărții de rezidență i se revocă sau i se anulează dreptul de ședere, documentul se anulează la data luării deciziei și se retrage cel mai târziu la data la care această decizie este adusă la cunoștință străinului.

SECȚIUNEA a 3-a

Documente de călătorie care se eliberează străinilor

ART. 118

Tipuri de documente de călătorie care se eliberează străinilor

(1) Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, sau, după caz, Ministerul Afacerilor Externe, prin reprezentanțele diplomatice și oficiile consulare ale României din străinătate, poate elibera, la cerere, următoarele tipuri de documente de călătorie:

a) titlu de călătorie - următoarelor categorii de străini:

(i) apatrizilor domiciliați în străinătate, aflați temporar pe teritoriul României, care nu mai sunt în posesia unui document de trecere a frontierei de stat și, din motive obiective, nu pot obține un asemenea document de la reprezentanța diplomatică a țării de domiciliu;

(ii) cetățenilor străini aflați pe teritoriul României, care nu mai sunt în posesia unui pașaport național și, din motive

obiective, nu pot obține un document de călătorie de la reprezentanța diplomatică a statului lor;

(iii) apatrizilor cu ședere permanentă în România aflați temporar în străinătate, care nu mai sunt în posesia documentelor românești de trecere a frontierei de stat;

b) pașaport pentru persoana fără cetățenie - apatrizilor cu ședere permanentă în România, precum și apatrizilor de origine română, care sunt repatriați în baza unor înțelegeri internaționale la care România este parte.

(2) În situația elevilor care sunt rezidenți pe teritoriul României, care doresc să călătorească sau să tranziteze teritoriul unui stat membru în cadrul unei excursii școlare, în conformitate cu Decizia Consiliului nr. 94/795/JHA cu privire la o acțiune comună adoptată de Consiliu în baza articolului K.3.2.b al Tratatului asupra Uniunii Europene, referitoare la facilitățile de călătorie pentru elevii din țările terțe care au rezidență într-un stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 327 din 19 decembrie 1994, Oficiul Român pentru Imigrări confirmă statutul de rezident al străinilor incluși pe lista de participanți și autenticitatea datelor prezentate în acest document.

(3) Notificarea statelor membre cu privire la folosirea listei de participanți ca document de călătorie de către elevii care sunt rezidenți pe teritoriul României se realizează de către Ministerul Afacerilor Externe.

ART. 119

Eliberarea titlului de călătorie

(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 118 alin. (1) lit. a) pct. (i) și (ii) titlul de călătorie se eliberează de către Oficiul Român pentru Imigrări prin formațiunile sale teritoriale și este valabil pentru o singură călătorie, pentru o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii valabilității cu încă 30 de zile.

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 118 alin. (1) lit. a) pct. (iii) titlul de călătorie se eliberează de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, cu avizul Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea reîntoarcerii acestor persoane în România. La revenirea în țară, titlul de călătorie se predă de către titular formațiunii teritoriale a Oficiului Român pentru Imigrări pe a cărei rază teritorială își are domiciliul apatridul.

ART. 120

Regimul pașaportului pentru persoană fără cetățenie

(1) Pașaportul pentru persoana fără cetățenie face dovada identității și a calității de apatrid cu drept de ședere în România și îi dă dreptul titularului de a ieși și de a intra în țară prin oricare dintre punctele de trecere a frontierei de stat deschise traficului internațional de persoane.

(2) În străinătate pașaportul pentru persoană fără cetățenie dă dreptul titularului la asistență și protecție din partea misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare ale României.

(3) Pașaportul pentru persoană fără cetățenie este

proprietatea statului român.

ART. 121

Eliberarea pașaportului pentru persoană fără cetățenie

Pașaportul pentru persoană fără cetățenie se eliberează de Oficiul Român pentru Imigrări prin formațiunile sale teritoriale, la cerere, pentru o perioadă de 5 ani, care poate fi prelungită o singură dată, fără a se putea depăși 10 ani de la data emiterii.

ART. 122

Condiții cu privire la cererea de eliberare a pașaportului pentru persoană fără cetățenie

(1) Cererea de eliberare a pașaportului pentru persoană fără cetățenie se depune de către persoanele prevăzute la art. 118 alin. (1) lit. b) la formațiunile teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări și va fi însoțită de următoarele documente:

- a) permisul de ședere permanentă valabil, în cazul apatrizilor cu drept de ședere permanentă în România;
- b) permisul de ședere temporară valabil, în cazul apatrizilor de origine română, care sunt repatriați în baza unor înțelegeri internaționale la care România este parte.

(2) Pașapoartele se eliberează în termen de până la 30 de zile de la data depunerii cererii.

ART. 123

Anularea pașaportului pentru persoană fără cetățenie

În cazul în care titularul pașaportului pentru persoană fără cetățenie își pierde calitatea de apatrid cu ședere permanentă în România sau obține cetățenia unui stat, are obligația de a depune documentul la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări competentă, care îl retrage și îl anulează.

ART. 124

Furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea pașaportului pentru persoană fără cetățenie

(1) Titularul pașaportului pentru persoană fără cetățenie este obligat să anunțe formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care a eliberat documentul despre furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea acestuia, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații.

(2) Străinului i se eliberează, la cerere, în condițiile prevăzute la art. 120, un nou document în locul celui declarat furat, pierdut, deteriorat sau distrus, în termen de cel mult 30 de zile.

(3) Pașapoartele pentru persoane fără cetățenie, deteriorate, se retrag și se anulează de către formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări.

ART. 125

Forma și conținutul documentelor de călătorie

Forma și conținutul documentelor de călătorie prevăzute în această secțiune se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.

CAP. VII

Prelucrarea și protecția datelor personale ale străinilor

ART. 126

Instituții competente să prelucreză date cu caracter personal ale străinilor

(1) În scopul aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, a regulamentelor sau instrucțiunilor emise în baza acesteia, Oficiul Român pentru Imigrări, Poliția de Frontieră Română, precum și alte autorități competente în materie pot efectua activități de prelucrare a datelor cu caracter personal ale străinilor.

(2) Prelucrarea datelor personale ale străinilor se efectuează în condițiile stabilite de legea privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

ART. 127

Organizarea evidențelor

(1) La nivelul Oficiului Român pentru Imigrări se constituie Sistemul Național de Evidență a Străinilor, ca sistem complex de prelucrare a datelor personale ale străinilor, necesar îndeplinirii atribuțiilor legale cu privire la intrarea, șederea, îndepărtarea străinilor și interzicerea intrării acestora pe teritoriul României.

(2) Evidența străinilor se organizează după principiul locului de reședință sau al domiciliului prin Oficiul Român pentru Imigrări, la nivel central, și formațiunile sale teritoriale, la nivel local.

(3) Fiecărui străin căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau i s-a acordat dreptul de ședere permanentă i se atribuie de către Oficiul Român pentru Imigrări un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere.

(4) Tipurile și categoriile de evidențe vor fi stabilite de către Oficiul Român pentru Imigrări și aprobate de către ministrul internelor și reformei administrative.

CAP. VIII

Regimul juridic aplicabil unor categorii speciale de străini

ART. 128

Străinii cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene

(1) Străinii, cetățeni ai unor state terțe sau apatrizi, cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene, pot intra și rămâne pe teritoriul statului român, pentru o perioadă de 90 de zile în decurs de 6 luni, fără obligativitatea obținerii unei vize de intrare.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se poate prelungi dreptul de ședere temporară, fără îndeplinirea condiției prealabile de obținere a unei vize de lungă ședere, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) se bucură de tratament egal în domeniile și în condițiile prevăzute la art. 75.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), accesul pe

piața muncii pentru străinii cu drept de ședere permanentă într-un stat membru al Uniunii Europene se va realiza în raport cu legislația muncii în domeniu și cu necesitatea ocupării locurilor de muncă ce se încadrează în registrul ocupațional deficitar pe teritoriul României, stabilit de structura specializată din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

ART. 129

Membrii de familie ai străinilor cu drept de ședere permanentă în statele membre ale Uniunii Europene

(1) Membrii de familie ai străinilor prevăzuți la art. 128, care au un drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei într-un stat membru al Uniunii Europene, pot intra în România în baza unei vize de lungă ședere acordate în același scop de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu îndeplinirea condițiilor generale de acordare a vizelor, precum și cu prezentarea dovezilor privind dreptul de ședere pe teritoriul statului membru al Uniunii Europene în această calitate.

(2) Membrilor de familie ai străinilor prevăzuți la art. 128, care nu au un drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei într-un stat membru al Uniunii Europene, le sunt aplicabile prevederile art. 46.

(3) Străinilor prevăzuți la alin. (1) li se poate prelungi dreptul de ședere cu îndeplinirea condițiilor generale prevăzute de lege, dacă:

a) prezintă permisul de ședere într-un stat membru al Uniunii Europene;

b) fac dovada că au locuit ca membri de familie ai străinului cu drept de ședere permanentă într-un stat membru al Uniunii Europene;

c) fac dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de cel puțin salariul minim net pe economie.

(4) Străinilor prevăzuți la alin. (2) li se poate prelungi dreptul de ședere, potrivit prevederilor art. 62.

ART. 130

Acordarea dreptului de ședere temporară pentru străinii victime ale traficului de persoane, traficului de migranți sau ale infracțiunii prevăzute la art. 141

(1) Străinilor victime ale traficului de persoane, traficului de migranți sau ale infracțiunii prevăzute la art. 141 li se poate acorda un permis de ședere temporară, chiar dacă au intrat ilegal în România, la solicitarea procurorului sau instanței de judecată, în următoarele condiții:

a) manifestă o intenție clară de a coopera cu autoritățile române pentru a facilita identificarea și tragerea la răspundere penală a participanților la săvârșirea infracțiunilor ale căror victime sunt;

b) au încetat relațiile cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunilor ale căror victime sunt;

c) acordarea dreptului de ședere este oportună pentru derularea investigațiilor judiciare;

d) șederea acestora în România nu prezintă pericol pentru

ordinea publică și securitatea națională.

(2) Dreptul de ședere poate fi acordat, pentru o perioadă de 6 luni, cu posibilitatea prelungirii pe noi perioade în aceleași condiții.

(3) Dreptul de ședere poate fi revocat în următoarele situații:

a) nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1);
b) titularul dreptului de ședere, în mod intenționat, a reînnoit contactele cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunilor prevăzute la alin. (1);

c) dacă se constată că străinul a indus în eroare autoritățile competente cu privire la calitatea de victimă sau cu privire la datele și informațiile furnizate;

d) când victima încetează să coopereze;

e) când autoritățile competente constată existența vreunui dintre cazurile prevăzute la art. 10 din Codul de procedură penală.

(4) Permisul de ședere pentru persoanele prevăzute la alin. (1) se eliberează în regim gratuit.

ART. 131

Regimul juridic aplicabil străinilor minori neînsoțiți

(1) În situația străinilor minori care intră neînsoțiți sau care rămân neînsoțiți după intrarea pe teritoriul României, Oficiul Român pentru Imigrări și formațiunile sale teritoriale procedează după cum urmează:

a) se stabilesc identitatea acestora și modul de intrare în țară;

b) indiferent de modul de intrare în România, li se asigură reprezentarea printr-o instituție competentă potrivit legii, care le va asigura și protecția și îngrijirea necesare, inclusiv cazarea în centre speciale de ocrotire a minorilor în aceleași condiții ca și pentru minorii români;

c) se iau măsuri de identificare a părinților, indiferent de locul de reședință al acestora, în scopul reunificării familiale;

d) până la identificarea părinților, minorii de vârstă școlară au acces la sistemul de învățământ;

e) în situația în care părinții minorului nu au reședința pe teritoriul României, acesta se returnează în țara de reședință a părinților ori în țara în care au fost identificați alți membri de familie, cu acceptul acestora;

f) în cazul neidentificării părinților ori a altor membri de familie sau dacă minorul nu este acceptat în statul de origine, i se acordă dreptul de ședere temporară pe teritoriul României.

(2) În scopul găsirii soluțiilor adecvate, Oficiul Român pentru Imigrări cooperează cu alte instituții, precum și cu organizații naționale și internaționale specializate în domeniul ocrotirii minorilor.

ART. 132

Accesul străinilor minori la educație

(1) Străinii minori care locuiesc în România au acces la învățământul școlar obligatoriu în aceleași condiții ca și minorii cetățeni români.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului stabilește, potrivit legii, limitele și condițiile recunoașterii și echivalării studiilor efectuate în țara de origine, pentru înscrierea elevilor străini în sistemul național de învățământ.

CAP. IX

Contravenții și infracțiuni

ART. 133

Răspunderea juridică pentru încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență

Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage, după caz, răspunderea penală, civilă, contravențională sau administrativă a persoanei vinovate.

ART. 134

Contravenții

Sunt considerate contravenții următoarele fapte:

1. nerespectarea de către transportator a interdicțiilor prevăzute la art. 7 alin. (1);
2. neîndeplinirea de către străin a obligației de a părăsi teritoriul României după data la care încetează dreptul de ședere în România prevăzut la art. 11;
3. neîndeplinirea de către străin a obligației de anunțare a șederii sale la organul de poliție competent teritorial, până cel târziu după 3 zile de la împlinirea termenului prevăzut la art. 12 alin. (1);
4. nerespectarea de către străin a obligației prevăzute la art. 13 alin. (2);
5. nedeclararea informațiilor prevăzute la art. 13 alin. (1) și (3), în termenele prevăzute la art. 13 alin. (4);
6. permiterea ieșirii din țară a străinilor care se află în una dintre situațiile de nepermitere a ieșirii prevăzute la art. 15 alin. (1);
7. nerespectarea termenului de depunere a cererii de prelungire a dreptului de ședere temporară, prevăzut la art. 51 alin. (1);
8. neîndeplinirea de către străini a obligațiilor prevăzute la art. 50 alin. (3);
9. nerespectarea de către angajator a obligației de comunicare a situației nominale, prevăzută la art. 57 alin. (2);
10. neîndeplinirea de către străin a obligației de a se prezenta la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 73 alin. (5);
11. nerespectarea obligației ce revine străinului cu privire la permisul de ședere, prevăzută la art. 108 alin. (2), respectiv cu privire la cartea de rezidență, prevăzută la art. 116 alin. (4), precum și neprezentarea documentelor de călătorie, în cazul străinilor aflați în România în baza unei vize sau în temeiul unor convenții internaționale sau acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize;
12. nerespectarea termenului pentru depunerea cererii de

reînnoire a permisului de ședere, prevăzut la art. 110 alin. (4);

13. nerespectarea termenului de declarare a furtului, pierderii, deteriorării sau distrugerii permisului de ședere, prevăzut la art. 112 alin. (1);

14. nerespectarea termenului de declarare a furtului, pierderii, deteriorării sau distrugerii pașaportului pentru persoana fără cetățenie, prevăzut la art. 124 alin. (1);

15. reținerea documentului de trecere a frontierei de stat al unui străin sau a permisului de ședere de către persoane neautorizate;

16. facilitarea, sub orice formă, a șederii ilegale a străinilor pe teritoriul României.

ART. 135

Sanțiuni

Contravențiile prevăzute la art. 134 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, cele prevăzute la pct. 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13 și 14;

b) cu amendă de la 500 lei la 1000 lei cea prevăzută la pct. 6;

c) cu amendă de la 2000 lei la 3000 lei cele prevăzute la pct. 9, 15 și 16;

d) cu amendă de la 5000 lei la 15000 lei cea prevăzută la pct. 1;

e) în cazul contravenției prevăzute la pct. 2, amenda se aplică după cum urmează:

(i) de la 400 lei la 700 lei, în cazul unei șederi de până la 30 de zile după încetarea dreptului de ședere;

(ii) de la 600 lei la 1000 lei, în cazul unei șederi de până la 60 de zile după încetarea dreptului de ședere;

(iii) de la 800 lei la 1200 lei, în cazul unei șederi de peste 60 de zile după încetarea dreptului de ședere.

ART. 136

Constatarea contravențiilor

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative ori, după caz, de către agenți constatați anume desemnați ai altor instituții, potrivit competențelor.

ART. 137

Regimul contravențiilor

(1) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu dispozițiile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 134 pct. 5, 11 și 16, contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 135, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

ART. 138

Sustragerea de la măsurile de îndepărtare de pe teritoriul României

Sustragerea cu rea-credință de la executarea obligațiilor instituite de autoritățile competente de către străinul față de care s-a dispus măsura expulzării, a returnării ori a fost dispusă una dintre măsurile de interzicere a dreptului de a rămâne pe teritoriul țării sau de stabilire temporară a domiciliului ori a reședinței în anumite zone sau localități constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

ART. 139

Intrarea frauduloasă a străinului declarat indezirabil sau împotriva căruia s-a dispus măsura interzicerii intrării pe teritoriul României

(1) Intrarea pe teritoriul României, prin trecerea ilegală a frontierei sau sub o altă identitate, de către străinul declarat indezirabil ori căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau ședere în țară, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 6 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 7 ani.

ART. 140

Desfășurarea unor activități interzise de lege

(1) Organizarea de către străini, pe teritoriul României, a unui partid politic sau a altei organizații ori grupări dintre cele prevăzute la art. 4 alin. (2), aderarea unui străin la acestea, precum și inițierea, organizarea și participarea la manifestații sau întruniri care aduc atingere ordinii publice și siguranței naționale constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și fapta străinului de a finanța un partid politic, organizație, grupare sau manifestație ori o întrunire dintre cele prevăzute la art. 4 alin. (3).

(3) Sumele de bani, bunurile de orice fel sau alte valori primite cu încălcarea prevederilor art. 4 alin. (3) se confiscă.

ART. 141

Facilitarea șederii ilegale a străinilor pe teritoriul României

(1) Facilitarea cu intenție în orice mod a șederii ilegale pe teritoriul României a străinilor constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită în următoarele împrejurări:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) s-a cauzat străinilor o vătămare gravă a vieții sau integrității corporale a acestora, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea străinului, pedeapsa este închisoare de la 3 la 15 ani.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită de o

persoană care face parte dintr-un grup organizat sau care a produs ori a obținut pentru sine sau pentru altul beneficii materiale importante, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

(5) Tentativa se pedepsește.

ART. 142

Răspunderea persoanelor juridice

(1) Dacă fapta prevăzută la art. 141 a fost comisă în numele sau în interesul unei persoane juridice, de către organele sau reprezentanții acesteia, se pedepsește cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta prevăzută la art. 141, dacă a fost săvârșită în interesul unei persoane juridice, ca urmare a neexercitării de către persoanele prevăzute la alin. (1) a atribuțiilor de control, de orice persoană aflată sub autoritatea acestora.

(3) Răspunderea persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanelor fizice participante la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 141.

CAP. X

Dispoziții finale și tranzitorii

ART. 143

Oficiul Român pentru Imigrări

În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, polițiștii din cadrul Oficiului Român pentru Imigrări sunt abilitați:

a) să efectueze acte de constatare în vederea informării organelor de urmărire penală, atunci când constată săvârșirea unor infracțiuni în legătură cu regimul străinilor;

b) să depisteze și să conducă la sediul formațiunilor teritoriale pe străinii care încalcă dispozițiile legale privind regimul străinilor în România sau pe cei a căror identitate nu poate fi stabilită, să verifice și să ia măsurile legale în cel mult 24 de ore de la depistare;

c) să organizeze și să efectueze, în condițiile legii, controale în mediile și locurile frecventate de străini, în instituțiile publice sau particulare, precum și în incinta operatorilor economici, indiferent de proprietar sau deținător, atunci când există date sau indicii cu privire la existența în aceste locuri sau medii a unor străini care nu respectă prevederile legale privind regimul străinilor în România;

d) să folosească gratuit mijloacele de transport în comun și mijloacele de transport feroviare, în timpul serviciului, pentru executarea unor misiuni care nu pot fi îndeplinite altfel.

ART. 144

Suportarea unor cheltuieli

(1) Cheltuielile ocazionate de îndepărtarea de pe teritoriul României a străinilor care dispun de mijloace financiare se suportă de către aceștia.

(2) Dacă străinul nu dispune de mijloace financiare și a

intrat în România în baza unei invitații, cheltuielile de îndepărtare se suportă de către persoana fizică sau juridică care a făcut invitația. Invitația constituie titlu executoriu în situația în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză. Sumele de plată se determină de către Oficiul Român pentru Imigrări prin întocmirea unei note de constatare a cheltuielilor privind îndepărtarea străinului invitat.

(3) Angajatorul, persoană fizică sau juridică, este obligat să suporte cheltuielile de îndepărtare a străinului pe care l-a angajat ilegal sau al cărui permis de ședere nu mai este valabil.

(4) Unitatea de cercetare-dezvoltare este obligată să suporte cheltuielile de îndepărtare a străinului care a fost acceptat de către aceasta să desfășoare activități de cercetare științifică în cadrul unui proiect, în cazul în care acesta rămâne pe teritoriul României după încetarea dreptului de ședere. Răspunderea unității de cercetare-dezvoltare privind suportarea cheltuielilor încetează după 6 luni de la încetarea valabilității acordului de acceptare.

(5) Cheltuielile ocazionate de îndepărtarea străinilor care nu dispun de fonduri necesare în acest sens, cele pentru transportul, hrănirea, întreținerea și cazarea în centre, precum și cele pentru asistență medicală și spitalizare se suportă din bugetul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

(6) Costurile aferente construirii, amenajării, întreținerii și funcționării centrelor se suportă din bugetul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

(7) Fondurile necesare pentru cheltuielile prevăzute la alin. (5) și (6) vor fi prevăzute în bugetul de stat pentru Ministerul Internelor și Reformei Administrative.

(8) Normele de dotare pentru centre, normele referitoare la materialele de întreținere și igienă personală, precum și normele de hrană pentru străinii luați în custodie publică se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 145

Acordarea asistenței medicale în cazuri deosebite

În situații deosebite și pentru motive umanitare, organul competent teritorial al Ministerului Internelor și Reformei Administrative poate solicita autorităților competente acordarea asistenței medicale pentru străini în condițiile prevăzute la art. 100.

ART. 146

Excepții de la aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență

Guvernul poate stabili, prin hotărâre, exceptarea străinilor, cetățeni ai unor state pentru care nu există obligativitatea obținerii vizei de intrare în România, de la îndeplinirea condiției prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c), precum și a unor condiții de prelungire a dreptului de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

ART. 147

Aplicarea reglementărilor speciale

Prevederile [Legii nr. 122/2006](#) privind azilul în România se aplică cu prioritate față de prevederile prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția situațiilor în care rațiuni de securitate națională sau de ordine publică impun îndepărtarea acestora de pe teritoriul României.

ART. 148

Dispoziții procedurale

În toate plângerile și cererile adresate instanțelor în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, în care Oficiul Român pentru Imigrări este parte, participarea procurorului este obligatorie.

ART. 149

Limitele aplicării în timp a prezentei ordonanțe de urgență cu privire la unele categorii de străini

De la data aderării României la Uniunea Europeană, prevederile prezentei ordonanțe de urgență vor înceta să fie aplicabile cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și ale spațiului economic european.

ART. 150

Prevederi aplicabile de la data aderării României la Uniunea Europeană

Prevederile art. 5 alin. (3) și (4), art. 90, 91, 96, 128 și ale art. 129 intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

ART. 151

Dispoziții tranzitorii

(1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență străinii cu ședere ilegală pot solicita Oficiului Român pentru Imigrări eliberarea unei dispoziții de părăsire a teritoriului.

(2) Eliberarea dispoziției de părăsire a teritoriului, în condițiile prevăzute la alin. (1), nu va fi însoțită de măsura interzicerii intrării în România.

(3) Toate situațiile aflate în curs de rezolvare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență vor fi soluționate în conformitate cu prevederile acesteia.

ART. 152

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă [Legea nr. 123/2001](#) privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 3 aprilie 2001, și [Hotărârea Guvernului nr. 476/2001](#) pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 123/2001](#) privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 29 mai 2001, precum și orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile [art. II și mențiunea de transpunere a normelor comunitare din Legea nr. 56/2007](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002](#) privind regimul străinilor în România, precum și art. 8 și mențiunea de transpunere a normelor comunitare din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007](#) privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 347/2007](#), texte care nu au fost încorporate în forma republicată a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002](#) :

- [Legea nr. 56/2007](#) :

Art. II - (1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, străinii fără drept de ședere în România pot solicita Autorității pentru străini emiterea unei decizii de returnare, fără instituirea măsurii de interdicere a intrării în România.

(2) Toate situațiile aflate în curs de rezolvare la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate potrivit prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002](#) privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege.

(3) Ordonanțele de declarare ca indezirabil, emise de procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, care nu au fost puse în executare, își încetează efectele la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi.

*

- Prezenta lege transpune Directiva Consiliului nr. 86/2003 privind dreptul la reunificare familială, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L251 din 3 octombrie 2003, Directiva Consiliului nr. 109/2003 privind statutul cetățenilor statelor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L16 din 23 ianuarie 2004, Directiva Consiliului nr. 110/2003 privind asistența în cazul tranzitului pentru scopul îndepărtării pe calea aerului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L321 din 6 decembrie 2003, și Directiva Consiliului nr. 114/2004 privind condițiile admisiei cetățenilor statelor terțe în scop de studii, schimb de elevi, pregătire neremunerată sau servicii de voluntariat, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L375 din 23 decembrie 2004.

- [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007](#) :

Art. 8 - În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagmele «Autoritatea pentru Străini» și «Oficiul Național pentru Refugiați» se înlocuiesc, în mod corespunzător, cu sintagma «Oficiul Român pentru Imigrări».

*

- Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva Consiliului 2005/71/CE privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 289 din 3 noiembrie 2005.
